

בעוהשי"ת

תקנות תמכין דאורייתא

הלא הבה התקנות אשר נמצאו בפנקס החבורה תמכין דאורייתא בק"ק מונקאטש אשר יסר ותיקן, היה הדב הגאון הקדוש איש אלקים לו דומי תהלה רבן שכבה יג מוהר"ר צבי אלימלך שמירא, וצוקלהיה זי"ע הספורטים כתיבויזו הקדושים בכל תמוצות ישראל. אבריק דיינוב ומלפנים בישראל אכרפקיק מונקאטש ובעצם כתב יד קדשו כתב את הפנקס כמבואר הכל בהקדמה. גם הרפסנו בסופו ככתב בייק כון הגהיק הגיל אשר נמצא פה יערינו:

ואחרי אשר התקנות הקדושות האלו הם לנו לבריחה ונזונים נחונים הבה לנו ולהבורתינו כהכתבר הגאון הקדוש הגיל זי"ע לכן נבקש ומוהר שהלילה והלילה להדשים אותם עוד הפנים כגלו רשותינו:

דברי הגבאים מנהלי החבורה תמכין דאורייתא הגיל פה קיק מונקאטש.

הונח לנים הדפוס נכוללות נית מספר המפרים של הכב הגניד ע"יה שמואל זנוויל כהנא ניי וזקיק מונקאטש. וכל מי שרולה נקנות הםי הטכתי יסיה לניז אודעם שלו:

Samuel Kahn,
Talesom & Buchhandlung u. Silberborten-Fabrik
Munkács

מונקאטש
בדפוס של השותפים בלייער עם קאהן
בש"ח תרנ"ו לפ"ק.

Gedruckt bei Blayer & Kohn, Munkács. 1895.

הקדמה

יסוד ה'יהודית' ועמוד ה'תוך אשר עליו נשען כל בית ישראל כי מני עת היתה יהודה לגוי וישראל לעם סגולה. במהר ד' להוריד להם עון מבטחה המדה גנוזה אלפים מאז עדת ישראל ויראי ד' בהדרה ועזו נצרו פקודיה וחוקי עשיותיה התאספו אגודות אגודות בכל עבר ופנה לגלות את מצפוניה ובעוד הנער נעור וריק לא ידע בהזן בין טוב לרע הובילוהו לבית הספר להנכו לנהלו וללמדו תורת ד' תמימה עד כי יגדל והי' לאיש חכם וגבון ומבין מדעתו ויוסיף עזו וחיל ללמוד וללמד להפיק מעיינות התורה הוצה הנם מבלי תשלום נמול רק למען המצוה לכבוד שם שמים ותורתו הקדושה. אבל מרוב ימים ועתים בתוקף הגלות הרע וגר הזה באשר ב'עוה' עם הקודש במצור ומצוק ופרנסת ת"ח נתמעטה ואבדה מכל וכל עד אשר משום עת לעשות לד' שלא ת'שתכה ח"ו תורה מישראל התירו חכמי הדור לקבל שבר בטילה וללמד בי שבר אבל אלו בני העניים אשר מהם תצא תורה מה הי' להם לעשות לרוות צמאונם בתורת ד' וברוך ד' אשר לא עזבנו ולא נטשנו והיא שעמדה לאבותינו ולנו כי הקים להם מלשיעים בכל דור ודור שלה לפניהם אנשים מיודעים גדולים המה אהזו במעוז בני העניים ושקדו לתקן אגודות והבורות עם תקנות קביעות להחזיק את העניים בלימוד תוה"ק ואחד הי' ברור שלפנינו הרבינו הגאון הקדוש איש האלקים ר'שכבה"ג מו"ה

הקדמה

צבי אלימלך שפירא זצלה"ה זי"ע ועכ"י אשר אור
קדושתו הופיעה גם בעירנו יצ"ו והוא הקדוש עלה על כל בני
גילו בדבר הזה כי הוא הגבר הקים עולו של תורה והם לבו
בקרבו בראותו שנתמעטו הלבבות ותורה מונחת בקרן זווית
אבס עצור ועוזב ואין איש עם על לב בפרט לשקוה על בני
עניים שיזבלו להנות בתורת ד' לבן התעורר כארי לא נח ולא
שקט יגע יזב וליל ות"קן פה חברה תמכין דאורייתא ומידו
הקדושה היתה זאת לנו כי בלשונו לשון זהב ועט סופר מהיר
איון ת"קן וחיבכ תקנות קביעות יסודתם בהררי קודש וכתב בספר
כתב ידו הקדושה כל דבר קטן וגדול שם הוא ועל כל דבר מצער
פקה בעיניו הקדושים להיות הכל ערוך ומתוקן וברוח קדשו
הופיע הן והדר על כל ענייני החברה וערך מאמר קדוש וארוך
לכבוד אבסניא של תורה להדר ולפאר את המצוה להחזיק במעוז
החבורה ואף את שמות בני החבורה אשר שמעו לקול קריאת
רבם הקדוש לבא בברית החבורה רשם הוא בעצמו בידו הקדושה
מ'שויבין בעדי המליצה ואיש אשר כברכתו ברך אותם ומעשה
ידו הקדושה עשתה פרי וגדלו והצליחו בעז"ה בני העניים בתור' ד'.

ואנהנו ראשי ומנהלי בני החבורה **תמכין דאורייתא**
דפה עירנו יצ"ו אשר חמדה גנוזה תקנות החבורה מעשה ידי איש
האלקים הנ"ל הוא תחת ידינו אמרנו למה נשמן את הסגודה
היקרה הזאת באמתחותינו הלא עלינו לגמול חסד עם עמינו בית
ישראל ולהוציא לאור את התקנות הקדושות האלו הכל כאשר
בכתב ידו הקדושה השכיל רבינו הגאון הקדוש הנ"ל ויכתב בספר
מבלי אשר יגרע אף דבר קטן לטען אשר טמנו יראו וכן יעשו

הקדמה

ב

גם בִּשְׂאֵר קהילות הקודש לבן קראנו את הרבני האברך המופלג
ההסיד ב' מו"ה **שלום קאליש** נ"י מפה עירנו יצ"ו אשר
הוא נכדו של רבינו הגאון הקדוש הנ"ל ואמרנו לו הלא עליך
המלאכה לגמור לעשות גם לכבוד מרן זקניך הקדוש להתאמן
שיוהקו הדברים הקדושים בדפוס להפיצם על פני תבל והוא בסבר
פנים יפות קיבל ע"ע להעתיק הבתבי קודש וליתנם בדפוס והנה
הריזוח אשר יהי' מהחיבור הקדוש הלזה יהי' גם לטובת החבורה
תמכין דאורייתא דפי **מונקאטש** אשר יסדה חקרה
וגם הבינה רבינו הגאון הקדוש הנ"ל לבן נבקש את אהינו בני
ישראל בכל מקומות מושבותיהם יעשו נא זאת להביא ברכה
אל תוך בתיהם ולהרבות כפי יכולתם במהיר הספר להחזיק בזה
ידי בני העניים ואביונים לומדי בית הספר והי' בזה שברם כפול
מן השמים ובשמים אלו יעשו גמול לנפשם כי ישישו ויגילו
בקראם דברי קדוש הפלא ופלא וגם יגמלו חסד עם תינוקת של
בית רבן .

רכרי הנכאים טנהלי חבורה תמכין דאורייתא סה קיק מונקאטש יציא.

תקנות תמכין דאורייתא

א) אמרין רבותינו ז"ל הזהרו בבני עניים שמהן תצא תורה והנה מן ההכרח להתבונן מה הוא כוונתם ז"ל בזה הזהירות אם הכוונה לפרנסם ולזונם יקשה למה דוקא "בני עניים" ולא "עניים". עצמם הרי הוא מ"ע אקרקפתא דכ"א מישראל לפרנס את העניים שבתוכם וגם צריך להבין אומרים ז"ל "שמהן תצא תורה למה מהן דוקא תצא תורה ע"כ צריכינן לפרש כוונת חז"ל להזהר בבני עניים ללמדם תורה לבל יאמרו הנה טוב להם לבני עניים ללמדם אומנות ויתפרנסו בנקיות רק מן החיוב עלינו ללמדם תורה ואומרים ז"ל "שמהן תצא תורה י"ל דהנה אמרו"ל כך היא הרכה של תורה פת במלח תאכל ומים וכו' ואין התורה מתקיימת במי שמתעדין עצמו וכו' והנה בני העשירים גם כשיתגדלו למזב' וישכילו ויתבוננו שהתורה אינה מבקשת תענוגים וצריך האדם להתרחק מתענוגי עולם כדי לזכות לכתרה של תורה עכ"ז יקשה עליהם לפרוש מן ההרגל שהורגלו מנעוריהם וגם אם יגבירו שכלם על תאוותם ויזכו לכתר תורה הנה לא מהם היתה זאת במבע רק יד התורה עשתה זאת שממנה למדו דעת לפרו'ש מן התענוגים אבל הבני עניים מהן תצא תורה ממבעם בעצמם יזכו לכ"ת כי הורגלו מנעוריהם בלא מותרות ובפרטות כאשר יעמדו על שכלם וישכילו כי כך היא דרכה של תורה בה יתדפקו לילה ויומם ויזכו לכתר תורה:

ב) הנה משנה שלימה שנינו על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים הנה בעיה"ר גלינו מארצינו ונתרחקנו מעל אדמתנו וחרב בית אלקינו ואין אנו יכולים לעשות עבודתנו בבית אשר נקרא שם ד' צבאו' וישב הכרובים עליו (עד אשר נזכה לגאולה שלימה במהרה בימינו) הנה בעיה"ר נתמוטט עמוד אחד מהשלישה עמודים זאת ועיד אחרת מגודל כובד הגלות והלחץ ודחקות ועניות וגודל עיל מדהבה א"א לעסוק בג"ה כראוי ונכון ואין לנו שיור רק התורה הזאת היא המתגוררת עמנו בכל זמן ועידן גם בארצות אויבינו היא משלמת כל הג' עמודים כי על ידה ילמד

ג תקנות תמכין דאורייתא

ילמד האדם דעת להשלים עמוד העבודה ע"י עבודה שבלב זו תפילה. והיא המשלמת גם עמוד ג"ח כאשר נדברו יראי ד' איש אל רעהו וכ"א ילמד דעת את חברו להעמידו על קו האמת והוא החסד של אמת להשלים חסרון חברו את אשר חסר ממנו איזה ד"ת וחברו ישרים נפשו וביותר כאשר נשתדל בבני עניים להעמידם על דגל התורה או תתייסד ארץ על מכוניה בני עמודים אשר כוננה אלקים עליון. ועוד יתבאר הענין. הנה נאמר מסי"ר אונזו משמוע תורה גם תפילתו תועבה. הנה ידיעת ההפכיים אחד. וממילא מובן שע"י השתדלות בתורה תהי תפילתנו לרצון לפני ד' ותפילה היא עבודה. נמצא נכלל בתורה גם עמוד העבודה. והנה ע"י השתדלות בתורה תתן הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו וכל המובות והברכות הבל בזכות התורה (קום קרא פ' אם בחקותי תלכו וכו' ופירשו רז"ל אם תהיו עמלים בתורה) א"כ אין לך ג"ח גדול מזה הנה השלים התורה גם עמוד ג"ח ע"ב הבורא שמים ויוסד ארץ יסד ארץ על מכוני' בל תמוט עולם ועד :

ג) מתקנות יהושע בן נמלא ואילך מושיבין מלמדי תינוקות בכל עיר ועיר ובחובה היא על כל עיר ועיר. זעיר שאין בה מלמדי תינוקות וכו' והיא הלכה רווחת בישראל (כמבואר במוש"ע יו"ד סי' רמ"ה) וזאת לדעת את אשר עם לבבי אשיחה, הנה מ"ע דאורייתא הוא על כאו"א מישראל ללמד את בנו (ואת בן בנו) תורה (כמה דאת אמר ולמדתם אותם את בניכם) וכשראה יהושע ב"ג בדורו שהרבה מבני אדם לא הי' סיפק בידם ללמד את בניהם אז תיקן להושיב מלמדים בכל עיר ללמד ב"א יחד בעשיר ברש. והדבר הזה הוא בחובה ככל תקנות חכמים. ומחוייבים לשלם שכר המלמדים מקופת הקהל ומעריכין את אנשי העיר לפי ממון. והנה הגם שיוצאין מן התורה י"ח המ"ע (ולמדת"ם) בלימוד תורה לבניו. עכ"ז מדרבנן אינם יוצאים י"ח המ"ע רק בלימוד תורה לכל בני העיר יחד עשיר ואביון. והנה ג"ל לפי"ז כי אחר התקנה מדאורייתא אינם יוצאים י"ח המ"ע

תקנות תמכ"ן דאורייתא

המ"ע רק בלימוד תורה לכל התינוקות שבעיר כאשר אבא א"ה הסבת ושמע: (עיי' בפרמ"ג לאו"ח בפתיחה חקר שם בענין קיום המצות אם ישנה איזה מצוה שמדאורייתא נעשית כך וכך ויוצאין י"ח וחז"ל החמירו לעשותה באופן היותר נאות ופסלו באופן אחר מי שקיים המצוה כפי חיובה מדאורייתא אם יוצא עכ"פ י"ח מדאורייתא או לא יוצא כלל אפי"ה המ"ע מדאורייתא כיון שהתורה נתנה הזכ לחכמים לגזור גזירות וסייגים כיון שהחכמים גזרו על הדבר הגם שקיים באופן הנכתב בתורה לא עשה כלום למשל מדאורייתא יוצאין בסוכה המסככת בנסרים ורז"ל גזרו שלא לצאת י"ח רק באינם רחבים ובפסולת גורן ויקב. הנה חקר שם מי שעשה המצוה כפי חיובה מדאורייתא אם יוצא עכ"פ ידי המצוה דאורייתא ועי"ש. והנה במ"א הרבינו בראיות ובסברות דאינו יוצא י"ח בשום אופן רק אם עינאה בחיובה מדרבנן ובאילו לא עשה כלום אם עינאה רק בעין של תורה. והתורה נתנה רשות זה לחכמ"ל לגזור על מצותי באיזה אופן יהי נעשים והעושה באופן אחר לא עשה כלום גם עפ"י התורה. ואציגה לפניך לראוי פרט אחד מ"ע בתורה זכור את יום השבת לקדשו והנה איכות המצוה מדאורייתא הוא סתם להזכיר את יום השבת בדברים בכניסתן ויוצאין י"ח המ"ע דאורייתא כשמזכירין שבת השבת בתפילת שמ"ע דערבית. אבל חז"ל תיקנו לזכרו על הכוס. והנה מנהג כ"י להלכה רווחת שכל אחד מישראל מוציא בקידוש את כל ב"ב הנשים והבנים והנה הנשים מחוייבים ג"כ מדאורייתא במ"ע הזכור והנה הנשים שלא התפללו הנה הם הייבין עדיין במ"ע דאורייתא הזכור והמקדש כבר הזכיר שבת בתפילה אינו מחוייב רק מדרבנן יוציא את המחוייב מדאורייתא אלא ע"כ ליזר כיון שתקנו רז"ל חומרא במ"ע זו דוקא להזכירו על הכוס שוב אינו יוצא מדאורייתא בזכירה לבד הגם שזכר את השבת בתפילה עדיין החיוב מ"ע דאורייתא עליו ומוציא שפיר את המחוייבים מדאורייתא שלא הזכירו כלל) וא"כ לפי"ז ג"כ בנידון דידן כיון שתקנו יהושע ב"ג חומרא באיכות המ"ע

תקנות תמכין דאורייתא

המ"ע (דולמדתם) להשתדל בלימוד לכל ילדי בני העיר. א"כ המחזיק מלמד לבניו לבד. ואינו משתדל ואינו חושש לבני העניים. הנה הא ודאי עברו אדרבנן (לא תסור וכו') תקנות יב"ג. אבל נוסף לזה. גם המ"ע (דאורייתא ולמדתם וכו') לא קיים ולא יצא י"ח (וכמ"ש"ל) יצא לנו לפי"ז כי אחר התקנה דיב"ג בחובה היא עלינו להושיב מלמדים לכל בני העיר (בכדי לקיים המ"ע דאורייתא והבן) ותמלא הארץ דעה את ד' (והמשתדל בזה יזכה להזמן המקונה אשר הבטיח הנביא) ולא ילמדו עוד איש את רעהו וכו' ושפכתי רוחי ע"כ בש"ר ונבאו בניכם ובנותיכם במהרה בימינו אמן:

ד) **אמר** החכם מן הזהירות שלא תרבה להיזהר (עיין כ"ז בהקדמת הרב החסיד בעל חובת הלבבות ותבין) ודברי החכם הנ"ל הם דברים עמוקים בחכמה (כי ברוב פעמים כאשר האדם אינו מתבונן בדרכיו להיותו מאותן הנאמר עליהם החכם עיניו בראשו) הנה היצר אורב לאדם בכל דרכיו ורוצה להפילו במכמורת. הנה יבא עליו בדברי רמאות להמיל עליו וזירות שאינו עפ"י התורה. ועי"ז יטהו מן דרך האמת. ע"כ (הזהיר החכם הנ"ל) מן הזהירות שלא תרבה להיזהר (והנה עצה היעוצה בכל עניני זהירות אשר עולה בדעת האדם ישקול הדברים במאזני הצדק עפ"י דרכי התורה. אם הוא באמת זהירות עפ"י התורה או באפשר הוא מתרמית היצר. ואם לאו בר הכי הוא לא יסמוך על שכלו רק יתאבק בעפר רגלי חכמי הדור ללמדוהו הדרך אשר ילך בה. ובאם לא יעשה כן הנה בניקל ח"ו ילכד בפח היצר. הנה בעבור זה סיפרה לנו התורה סיפור המעשה דקרח ועדתו הגם שהי' קרח גדול במעלה ונכבד בבית אביו הקדושים והי' רוצה לעשות מצוה דאורייתא גדולה לעבוד לפני ד' בעבודת הכהונה. ואמר כי כל העדה כולם קדושים וכו' ולא התבונן כי הזהירות הוה מתרמית היצר. פוק חזי מה עלתה בי' הנה בסיפור המעשה הלזו נלמד דעת ונתבונן יקר החכמה מן הזהירות שלא תרבה להיזהר רק אם יעלה בלב

תקנות תמכין דאורייתא

איזה זהירות ישאל את פי התורה והיא תלמדוהו דעת ודרך תבונות ימצא ע"כ גזרו חז"ל באומרם ולא ע"ה חסיד. כי לא ידע לשקול הזהירות במילי דחסידי עפ"י דרכי התורה ואם תבקשנה

ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין יראת ד' :

(ה) ככל הדברים האלה ובכל החזיון הזה כן קרה לבני עמינו ישראל עם קרובו בגלות החל הארוך הזה כאשר יתבאר. אמרו"ל ע"פ הקול קול יעקב וכו' בזמן שקולו של יעקב מצפצף בבתי כנסיות ובתי מדרשות אין הידים ידי עשו שולמות ובפרט ועיקר תינוקות של ב"ר (כמבואר בזהר בראשית ומדרש פ' תולדות הבל שאין בו חמא (כמבואר בתלמודא דידן) היא אשר עמדה לאבותינו ולנו לבטל כל הגזירות רעות ולעשות עמנו אות לטובה גם בהיותנו בארצות אויבינו) מה עשה היצר הלוחם במרמות ובתחבולות. הסית והדיח למושכי העון יהודים בעלי גאווה לבנות במה לעצמם להחזיק מלמדים לבניהם ביחידות הגם שהשלימו לקופת הקהל את אשר יושת עליהם. הנה כפי הנראה היה זה לחסידות כי מענה היתר בפיהם שבניהם אינם מצליחים בלימודם כאשר נאספים ביחד עם בני העניים אשר מהן תצא תורה. ע"כ השלימו הבעלי בתים ההם חוקם את אשר יושת עליהם בנתינת הקהל לתשלומי המלמדים. והחזיקו מלמדים לבניהם ביחידות ובעוה"ר הדבר הזה נתהווה למכשול ולביטול התורה כי בהמשך הזמן נתהווה הדבר למנהג בכל הבעלי בתים ולא נשארו רק בני העניים אשר ביתם ריקם מכל ונתבטלה הערכת הקהל ברוב העיירות עד אשר בעבור זה נתמוטמו יסודי התורה בעוה"ר כי בני העניים אשר הם הרוב בגלות החל הזה הן המה היו במלים לגמרי מן התורה עד שכמעט נתיאשו ממנה. והבני עשירים גם הם בהמשך הזמן עלתה מינא בלבבות אבותיהם ובניהם אחריהם ללמדם גם חכמות חיצוניות עד שבהמשך הזמן עשו את המסל לעיקר פוק חזי מה עלתה בהם עד שבעוה"ר בילדי נכרים יספיקו ובעוה"ר התורה בקרן זיוות נתונה ומשתוממה פוק חזי בדברי החסיד מהר"י

תקנות תמכין דאורייתא ה

מהר"י יעבץ בספרו אור החיים הרעיש עולם ומלואה על הדבר הרע המר הזה. וגזר אומר אשר בחטא הזה הי' הגירושין ושמדיות בארצות צרם"ת ופורטיגאל . השו"ת ינקום נקמת עמו :
(ז) וכאשר באו אבותינו מן הגירושין והמלמולים למדינות הללו מדינת פלני"א ואשכנז ואיטלי"א

הצדיקו ע"ע את הדין ואמרו צדיק הוא ד' כי פיהו מריתי וקיימו וקבלו להחזיר עמרה ליושנה להרים דגל התורה לכל ישראל . ובכל שנה ושנה התאספו הגאונים מארבע ארצות פלני"א ומהם יצא תורה לכל ישראל בגליותינו הלזה . ותיקנו תקנות רבות לישראל בכ"ז ועידן . והושיבו רבנים בכל פלך ופלך ועיר ועיר ללמד דעת את העם בקיום התורה והמצות . והנה ראו אז אחר הגירושין והמלמולים . שבכל עיר שנתיישבו היו אנשיה מעטים ודלים ואביונים מכובד עול מדהבה והתלאות הרבות וראו שא"א להעמיד על מבונה תקנת יב"ג להושיב מלמדים בכל עיר ועיר . ללמד לכל בני העיר ביחד עשיר ורש . והנה אמרו עת לעשות לד' ותיקנו שהעשירים יחזיקו מלמדים לבניהם ועל בני העניים תיקנו חבורות נקראים בשם תלמוד תורה אשר בני החבורה הלזו יגבו איזה דבר קצוב ממשא ומתן וכיוצא ויהי' הדבר בניקל לקבוע על יד וכל פרוטה ופרוטה תצטרף להשבון גדול ויתרבה חיל החבורה הלזו והם יחזיקו מלמדים לבני העניים וישלמו שכרם מקופתם . ותיקנו להבורות הללו תקנות שונות כל עיר ועיר לפי איכותה ומהותה . ועי"ז הי' הדבר בניקל לכ"א ליתן בכל פעם מעט מעט ועי"ז שפיר יוצאים י"ח ביון שגם בני העניים מוחזקים אצל המלמדים (הגם שלא נעשה כסדר תקנות יב"ג עת לעשות לד' וכו') והנה מאז והלאה נקבעו ונתייסדו החבורות הללו בכל מקומות הגולה בישראל הקרובים והרחוקים ונתרבה הדעת ומהגדיים נעשו תישים ונתרבה עי"ז בפלני"א בעיתים הג' ישיבות גדולות אשר מהן יצא תורה לישראל :

(ז) רבו שנים והלכו דורות ונתבטלה אסיפת ד' ארצות

תקנות תלמידי דאורייתא

ארצות במדינת פלניא מפני גזירות המלכות ונתבטלו הישיבות מתוקף הגזירה. ועי"ז בעוה"ר נשאר יסודי התורה בלי משען ומשענה. ונתפזרו שארית הגולה בארצות שונות ונתרחקו מהגאונים אשר היו כל בית ישראל נשען עליהם. ומרבית ההמון להיות שאין מנהל ומחזיק בידם למדו לשונם לדבר שקר ומחבקים חיק נכרי' ובניהם חזיים מדבר אשדודית והבעלי בתים אשר נגע יראת ד' בלבבם די להם להפקיע א"ע והחזיקו את בניהם בתלמוד תורה. יהי ד' אלקים עמהם. אבל עכ"ז אין דורש ואין מבקש לבני העניים אשר מהן תצא תורה. כי נתבטלו החבורות והתקנות שתיקנו הקדמונים. ועי"ז בעוה"ר מועטים הם המצליחים בתורה גם מבני העשירים כי כבר כתבנו לעיל שמתקנת יב"ג ואילך אינם יוצאים י"ח המ"ע דאורייתא (ולמדתם וכו') רק בלימוד לכל בני העניים ג"כ. ועבירה גוררת עבירה שחזרו לקלקולם שהי' קודם גירוש צרפת ופורטיגאל ללמוד את בניהם חכמות חיצוניות אשר הוא סילון ממאיר לבית יעקב ע"כ תפוג תורה ונתהוו ונתחדשו חבלים וצירים הבלי משיח כאשר הם למראה עינינו לעת ראשונה פקודה משמרת. לבא שני' אצה וממהרת. ובמהרה ירחם ד' את עמו ויגאלינו כי מי עולם וכשנים קדמוניות

ח) הנה תלמידי לא אלמן ישראל מאלקיו כי לא ימוש ד' את עמו בעבור שמו הגדול והבטיח אותנו הש"י כי לא תשכח מפי זרעו. הנה גם היום קמו ונתעודדו רבים ושלימים בכל מקום גולת אריאל והחזירו עמרה ליושנה ונתאספו חברת חבירים מקשיבים חבורות תלמוד תורה ללמוד תורה לישראל והרבה תקנות עשו שיהי' לכסף מוצא על הוצאות בני העניים הן צורך שכר מלמדיהם הן צורך פרנסת בני העניים ומלבושיהם יהי ד' אלקינו עם כל החבורות הקדושות הללו בכ"מ מושבותם. ושכרם יהי' נכון לפניהם יזכו להגדיל תורה ולהאדירה ויזכו לראות בבנין בית הבחירה ב"ב אמן :

ט) אי לזאת גם אנכי כי באתי עד הלום בגזירת הוצר כל

כל הוא אלקינו המסבב כל הסיבות הגיענו והגיענו לכאן **פה**
קדלא קדישא מונקאמש היא קריה העליזה
 כמעט אין כמוה בכל המדינה הלזו לשם ולתהילה
 בה צפרים יקננו ובתוכה ישכנו יראי ד'
 (גם צפור מצאה בית כו' עיין בת"ז ותבין) מבקשי
 תורה ויראת שמים וגם המגודלים בנעוריהם עודם באיבם. הפצים
 להתקרב אל התורה כי קרבת אלקים יחפצון אבל להיות בהעדר
 משגיחים עליהם לנהלם במיעור. וכ"א איש לדרכו פנוטרודים
 אבותיהם על המחוי ועל הכלכלה. אין מנהל ואין מחזיק ביד
 הבנים האלה להדריכם על התורה ובפרט על בני העניים אין
 דורש ואין מבקש ומתגדלים בעון ח"ו וברכת מזונא לא יגדו.
 ועל כנפי כסותם לא יעשו גדילים. והחבורה קדישא חבורת
 תלמוד תורה שהי' בימים הקודמים כבר נתבטלה בהעדר
 משגיחים. והנה קמתי ונתעוררתי. וקנא קנאתי לד' אלקי ישראל
 ולתורתו ולמצותיו ואספתי אסיפת חבירים מקשיבים
 להדש מחדש חבורה קדישא להקים יסודותיה ולהעמיד חרבותיה
 וזה שמה אשר יקראו לה **תמכין דאורייתא** (כי תקנות
 רבות קבועות יסדו ונבעוה"י בחבורה הלזו. מלבד עיקרי היסוד
 להחזיק ולגדל בני העניים לתלמוד תורה נוסף לזה כל הבא
 למלאות ידו להיות מבני בית המדרש להיות עוסק בתורה הן
 מבני העיר הן הבא מעיר אחרת לישיב בבית מדרשינו זה שבוע
 או זה חדש וביוצא מחוייבים בני החבורה להשגיח עליו בעסק
 פרנסתו כל מה דאפשר כאשר יתבאר אי"ה בתקנות ועי"ו יהי'
 סעד וסמיכה לתורה. ע"כ שמה נאה לה תמכין דאורייתא.
 עיין בזהר וישלה. השתדלות שרו של עשו למנוע ח"ו מישראל
 תמכין דאורייתא תקעו כף יעקב ועי"ו נחלשה כח הנבואה.
 ונתגברה יד עשו. וכאשר יהי' התחזקות לישראל להיות ביניהם
 תמכין דאורייתא אזי יתחלש כחו של עשו ותשיב לישראל
 הנבואה ב"ב. כמ"ש הנביא ונבאו בניכם ובנותיכם. וכל התקנות
 שנתקנו בחבורה הקדושה הלזו הכל נעשה לכבוד הש"י ולמבוד
 תורתו

תקנות תמכין דאורייתא

תורתו ומצותיו. יהי ד' אלקינו עמנו כאשר הי' עם אבותינו אל
יעזבנו ואל ימשנו :

(י) וּמִרְאֵי הַחַיִּים לְבַאֵר הַתְּקִנּוֹת הַקְּבוּעוֹת אֲסֻר לְפָנֶיכֶם אִיזוּה
דְּבָרֵי כְבוֹשִׁים נְאֻמִּים בְּאֵמֶת לְהִלְהִיב לְבָבוֹת אַחֲבָי
לְתוֹרָתוֹ ית"ש וְלִהְיוֹת מִתְמַכֵּין דְּאֻרִייתָא לְהַחְזִיק בִּיד לְוֹמְדֵי
הַתּוֹרָה לְתוֹמְכֶם וְלִסְעֵדֶם וְלִגְדֹל אֶת הַבְּנִים דִּיקָא אֵל הַתּוֹרָה
וּמִצְוֹתֶיהָ וְלִהְרַחֵקֶם מִחֻלְקַת לִשׁוֹן נְבָרֵי רַק בְּתוֹרַת ד' יְהִי חֲפֻצִים
וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיוּ יוֹמֵם וְלַיְלָה. וּבְפִירוּשׁ אֲמָרוּ בַּזוּזָה "ק מִי שְׂאִינוּ
מִגְדֵּל וּמְדַרִּיךְ אֶת בְּנֵי לְתוֹרָה דִּיקָא כְּאִילוּ עֲשָׂאוּ פֶסֶל וּמִסְבָּה.
זֶאֱלֵךְ יֵאמֶר הָאָדָם הִנֵּה הֵבֵן הַזֶּה אֵינוֹ מְסוּגֵל אֵל הַתּוֹרָה וְלֹא
יִצְלִיחַ בְּתוֹרָה. אֵל יֵאמֶר הָאָדָם כֵּן כִּי כִבֵּר הַבְּטִיחְנוּ יוֹצְרֵינוּ.
וְכָל בְּנֵיךְ לִי מוֹדֵי ד' וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ :

(יא) אֲמָרוּ בַּזוּזָה "פ' שְׁמוֹת עַל הַזְּמַן שִׁיתְגַּלְהַ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ
ב"ב וז"ל אֵיתְגַּלִּי מֶלֶכָא מְשִׁיחָא בְּאַרְעָא דְגַלְיָל
וְיִתְכַנְשׁוֹן לִי כָל אֵינּוֹן דְּלַעָאן בְּאֻרִייתָא זְאִינּוֹן זְעִירָאן בְּעַלְמָא
וּבְזוֹכוֹת יְנוּק"י דְּב"ר"ב יִתְתַּקֵּה הִילֵּל לְאֵיתְנַבְרָא וְרִזָּא דָא
אֲפִרּוּחִים וְכוּ' דְבִנְיָן אֵילִין שְׂרִיא שְׂבִינְתָא עִמְהוֹן דִּישְׂרָאֵל
בְּגִלוּתָא דְהָא חֲכִימִין זְעִירָאן אֵינּוֹן דִּישְׂבַּחוּן בַּהֲהוּא זִמְנָא וְהֵיוּ
וְהָאֵם רְבֻצַת עַל הָאֲפִרְחִים וְכוּ' ע"ל. הַנֶּכֶם הַזֵּאִים בְּעֵינֵיכֶם
אֲחֵי וְרִיעֵי דְבָרֵי אֲלָכֶם חַיִּים דְּבָרֵי הַקְּדוּשִׁים הִלְלוּ חֲכְמֵי הַזֶּהר
אֲשֶׁר גִּילּוּ לָנוּ שֶׁהַתְּגַבְרוּת הִיל הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ הוּא בְּזוֹכוֹת
יְנוּק"י דְּב"ר"ב וּבְזוֹכוֹת הַלּוּמְדֵי תוֹרָה הִנֵּה אֲבִיעָה לְכֶם
רוּחֵי וְאֵת אֲשֶׁר עִם לְבָבֵי אֲשִׁיחָה הִנֵּה בֵּית הַמֶּקְדָּשׁ הַרְאִישׁוֹן
הִי בְּזוֹכוֹת אֲבִירָה"ם שְׂקִרָאוּ ה"ר זְהִי עוֹמֵד בְּזוֹכוֹת עֲמוּד
הַחֶסֶד שֶׁהוּא מִדַּת אֲבִירָה"ם כְּמֹד "א חֲסֵד לְאַבְרָהָם ע"כ תְּמַצָּא
קוּדְם־בְּנֵיךְ הַמֶּקְדָּשׁ הַרְאִישׁוֹן בְּזִמְנָן דוּד הַמֶּלֶךְ ע"ה הַתְּעַסְקוּ
מֵאֵד בִּימֵי הַחֶסֶד בְּגִמְלוֹת חֲסִידִים בְּכַדִּי שִׁימְהָרוּ בְּנִינְיָנוּ כִּי
תְּמַצָּא בְּתַלְמוּדָא דִּידָן אֲצֵל דוּד שְׁהִי עוֹסֵק בְּתוֹרָה בְּלִילָה
וּכְשֶׁעָלָה עִה"ש נִכְנָסוּ חֲכְמֵי יִשְׂרָאֵל אֲצֵלוּ וְאֲמָרוּ לוֹ אֲדוּנֵינוּ
הַמֶּלֶךְ עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל צְרִיכִין פִּרְנָסָה א"ל לְכוּ וְהַתְּפַרְנְסוּ זֶה מִזֶּה
הִנֵּה

תקנות תמכין דאורייתא ז

הנה היו מתעסקים בג"ח למהר בנין בית הראשון שהוא בזכות אברהם מדתו חס"ד עמוד ג"ח. בית השני הי' בזכות יצחק שקראו שד"ה ומדת יצחק הוא עמוד העבודה בקרבנות. כי הוא ג"כ נבחר לקרבן כליל ופ"ש צווארו ע"ג המזבח. הנה תמצא קודם לבניינו כמה שנים התעסקו אז בעבודת הקרבנות כמבואר בעזרא דהיינו אנשי כה"ג תיכף בעלי' ראשונה עשו מזבח וקלעים והקריבו קרבנות. הנה עסקו בעבודה בכדי למהר בניינו כי ידעו שהוא נבנה בזכות יצחק עמוד העבודה. והבנין המקווה בנין השלישי שהי' ב"ב הוא בזכות יעקב"ב שקראו ב"ת דירה נכונה לעולמי עד בל תמוט עולם ועד. הוא בזכות התורה תורת אמת תתן אמת ליעקב איש תם וישב אהלים באהלי תורה. הנה על ידי השתדלות בתורה ובפרט ינוק"י דב"י ר"ב הבל שאין בו חטא. נמהר ונחיש בניינו בנין עולם. הנכם מבינים אחי ידידי שכל מגמת השמן ואוה"ע בגלות החל הזה לבטלנו מתורה כי נפשם יודעת מאד ואע"ג דאינהו לא חזו מזלייהו חזו שבהיותנו עוסקים בתורה ונגדל את בנינו לת"ת. הנה זה עומד אחר בתלינו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים לרחמינו ולגאלינו גאולה שלימה ב"ב אמן:

(יב) **מעתיא** אחי וריעיי אחרי הדברים והאמת האלה. עמדו נא והתעוררו נא ומנעו את בניכם מן הבלי העולם ותדריכו אותם בדרכי התורה ומצות כי קרוב יום ד'. ובפרט אם ראיתם דור אשר הבלי משיח תכופות זו לזו דעו בבירור כי קרובה ישועתנו ודעו אחי ורעיי כי גם בהתגלות מלך משיחינו יהי' יום הדין הגדול והנורא ומי יכלכל את יום בואו ומה יענה האדם ביום הדין הגדול ההוא מי שביטל את בניו מת"ת ומי שהדריך את בניו בדרכי שחץ וקצוצי פאה. הלא ח"ו יהי' בכלל הנידונים לבאר שחת. אבל מובטחנו באחינו בני ישראל ישימו דברי אלה על לבבם ועל נפשם ויאזרו חיל להגדיל תור"ה ולהאדירה. ויבואו לציון במהרה: יג כתבתי

תקנות תמכ"ן דאורייתא

ג) כתבתי לכם שלישים אהיי ורעיי במועצות ודעת להבין דברי אמת ע"כ לא הלכתי בגדולות ונפקאות להדר את פנקס החבורה הקדושה הלזו בחרוזות ושירים בנויים ביתד ותנועה וחרוזים ליופי המליצה כי כוונתי באלה הדברים אשר כ"א וא' יבין דברינו אלה הנאמרים באמת ובתמים. ומובטחני. כי דברי אלה היוצאים מן הלב הנשבר והנדכה יכנסו בלב הקורא והשומע ויפעלו פעולת אמת בלבבות אחיי בני ישראל ואמר הגאון החכם הקדוש מהרמ"ע מפאנו זלה"ה מאמר צבאות ד' וז"ל אם אמנם אמ"ת מארץ תצמח ואני שפלתי מארץ ממני ודאי תצמח ע"ש. וכאשר אמת מארץ תצמח או צדק משמים נשקף. וגם ד' יתן הטוב בארצנו ארץ החיים תתן יכולה ונשבע ד' בימינו (זו תורה) ובורוע עונו (אלו תפילין) אם אתן את דגנך עוד מאכל לאויבך ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו כי מאספיו יאכלוהו ויהללו את ד' ומקבציו ישתוהו בחצרות קדשינו אמן כן יאמר הש"י מעתה ועד עולם עזרינו אלקי ישענו על דבר כבוד שמך :

ועתה נבא לבאר התקנות שניתקנו בחבורה הקדושה הלזו נקראת בשם תמכ"ן דאורייתא נעשה הכל לכבוד הש"י ולכבוד תורה ומצותיו. ווע אחי ידידי הקורא את אשר אנכי לך כאשר תקרא במופך את התקנות אשר סדרנו תשתומם על המראה כי תמצא כמה אזהרות ותקנות אשר הם מהוייבים מדאורייתא או מדרבנן עשין ולא ייין. ויהי הדבר כמצחק בעיני הקורא ויענה ויאמר יטול המסדר מה שחידש. הלא מצוה שלימה הוא מסיני ומה הוא החידוש אשר הזהיר המסדר לבני חבורתו. הלא מושבעים כל אחבי ע"ז מהר סיני :

הנה אודיעך ידידי. ידעתי גם ידעתי גם אנכי מזה הדבר אשר הוא מצוה ואזהרה מסיני. אבל מה אעשה. ע"ז לבי דוי רבו היום במדינה הלזו אנשים המתפרצים בדברים הללו ואין בידינו

תכנות תמכין דאורייתא ח

בידינו למחות כי נעשה להם כהיתר וכשחוק לכמיל וכו' שמתו מחסים לפי וכו' עד יבא בעל הכרם וכו' ע"פ זאת עצתי להזהיר לבני החבורה על כל הדברים ומהם ילמדו השאר. וכל בית ישראל יהיו נכונים לפני ד' מפני מו"ע אמן. והנה סדרתי הכר על סדר סימנים וסעיפים בכדי שכל אחד וא' ימצא מבוקשו בניקלה הוא מו"ב לישראל ל"ל לפ"ק:

סימן א' בו יבואר מי הם הראויים להיות בחבורה הקדושה הלזו. ומי אשר לא יבא בקהל העדה הקדושה הלזו ומה הם הקבלות שיקבלו ע"ע בני החבור' לשמיר ודעשות ולקיים: (א) **הרוצה** למלאות ידו להיות מבני החבורה לא יעבור עליו יום אחד בלא תורה הן קודם התפילה או אחר התפילה אפילו אם עוסק במשא ומתן כל היום יפנה א"ע לישעה הן קודם התפילה או אחרי' ללמוד איזה דבר תורה כפי השגת שכלו ומי שאינו בר הכי על כל פנים יעסוק בתהלים ומעמדות בכל יום ויצא ידי חובתו:

(ב) **חלילה** לאחד מבני החבורה לישב במושב לצים בשוקים וברחובות זולת בעסקו במו"מ מותר להתהלך בשוקים וברחובות אבל לא לישב על הספסל וכיוצא בשיקים כי זה נק' מושב לצים רק אם יצטרך לישב ילך אל הבית או אל החנות:

(ג) **לא** ישתתפו ולא יצטרפו מעולם לבני החבורה ההולכים בסוד משחקים והעוסקים בליצנות וכיוצא:

(ד) **בני החבורה** חלילה להם לילך בווערצהיזר או לשאר בתי משתאות ומכל שכן חלילה להם לילך לבתי מרטראות וקרקסאות הנקראים טרייאטיר וקאמעדייא ואם יתוודע לבני החבורה אשר אחד מבני החבורה עבר על זה. בפעם ראשונה יקנסוהו כפי שכלם. ובפעם שניה יסלקוהו מן החבורה:

(ה) **חלילה** לאחד מבני החבורה לשחק בקארטין ובקוביאות ובשאר מיני שחוקאם יתוודע

רבני

תקנות תמכין דאורייתא

לבני החבורה מי שעבר ע"ז אזי יתנהגו עמו כנזכר בסעיף ד' :
(ו) **להיות** הדבר הזה שכיח בעוה"ר במדינה הלזו רבים מקילין לעצמן להשחית פאת ראשם וזקנם ובעוה"ר נעשה

בכמה מקומות כדיתר. הנה חקוק הדבר בעט ברזל ועופרת להיות למשמרת. מי שנוהג פזאת לא יבא אל תוך החבורה עם היות שאין כח בידינו למחות על הכלל במדינה הלזו עד יבא בעל הכרם וכו' עכ"פ לא יצרפודו בשו"א אל החבורה הלזו :
(ז) **חלילה** לאחד מבני החבורה לגדל בלורית הגם שאין כח בידינו למחות על הכלל ובנ"ל :

(ח) **כל** אחד מבני החבורה מהוייב ללבוש טרית גדול מצוייץ כהלכתו בשעת התפילה ובגד של ארבע כנפות נעשה בכשרות וכדין ומצוייץ בהלכותו וכן יהי מלובש כל היום. והמקיל בזה לא יבא אל תוך החבורה ואפילו אם הוא כבר מבני החבורה כשיתוודע שהוא מקיל בדבר בפעם ראשונה יוכיחו אותו וכשלא ישמע יסלקוהו :

(ט) **רבים** מקילין לעצמן בעוה"ר במדינה זו מבלי התבונן באיסור דאורייתא שעטנז ע"כ מי שמיקל בדבר אפילו בשעטנז דרבנן. הלילה לצרפו אל החבורה ומי שהוא כבר בחבורה יתנהגו עמו כנזכר בסעיף ד' :

(י) **כל** אחד מבני החבורה יקבל ע"ע שלא לספר ודבר בשעת התפילה ובשעת קריאת התורה. ובני החבורה יקנסו את העובר :

סימן ב' בו יבואר מי הם התלמידים אשר יקחום בני החבורה ללמדם ספר וביצד יהי' הגהגתם .

(א) **תלמיד** אשר יבא למלאות ידו ללמוד תורה יזהיר אותו הגבאי דחבורה שלא ילך בטל ויעסוק בתורה כפי שכלו בזריזות תמיד :

(ב) **יזהיר** אותו הגבאי שיהי' חוזר על לימודו תמיד אפילו בעת

תכנות תמכין דאורייתא

ט
בעת שרבו אינו לומד עמו יהי' הוא חוזר על לימודו :
(ג) יזהיר אותו על הציצית שיהיו כשרין תמיד ואם הוא
בן י"ג שנה יזהירו על התפילין :

(ד) תרמוד המשחית פאת ראשו והמגדל בלורית
לא יקחוהו אל החבורה עד שיקבל עליו לשמור
ולעשות :

(ה) יזהירן את התלמידים להתפלל בכוונה ושלא יספרו
ולא ישוחו בשעת התפילה וקריאת התורה ויענו
אמן יהא שמי' רבא וכו' בכוונה :

(ו) הנבאים עם המשגיחים והמלמדים ידברו תמיד
על לב התלמידים שיהיו מצוינים בדת
יהודית ולא ירגילו א"ע מנעוריהם ללבוש מלבושי שחיץ
ומלבושי זרים (עיי' בצפניה א' ח') וחונך לנער על פי דרכו גם
כי יזקין לא יסיר ממנו :

סימן ג' מי הם המלמדים אשר יחזיקו בני החבורה
אל התלמידים וכיצד יתנהגו :

(א) יחזיקו בני החבורה מלמדים למקרא למשנה
לגמרא לפוסקים והמשגיחים של החבור'
ישבילו בפח התלמידים וחכמתם וכפי חכמת התלמוד בן יעמידו
לו מלמד להועיל בכל זמן :

(ב) המלמדים לא יפגעו בהתלמידים ויסופו להם
כתורא כפי כה הבנים. וגם ירחמו עליהם
לנהלם ברבץ ולהשיכם אל התורה בדברי הן ותהנונים. ובאם
הוא המלמד שהתלמיד אינו משים אל לבו בפשיעה. רשות
בידו להכותו לפעמים בנחת ברצועה קמנה אבל לא באכזריות
חימה (כמבואר במוש"ע) והמלמד הרודה את התלמידים
באכזריות יעבירוהו :

(ג) יעמידו מלמדים יראי ד' דייקא המשכימים ומעריבים
לבתי כנסיות ובתי מדרשות ומתפללים בציבור
משא"ב

תקנות תמכין דאורייתא

משא"כ מלמדים שאינם מתפללים עם הציבור או מתפללים עם המוניים איצ'ל הבעלי בתים לא יועילו ולא יצליחו המלמדים
ההם :

ד) מלמדי מקרא יהי' לימודם בפירושי רבותינו הקדושים
נוחי נפש אשר כל בית ישראל נכון עליהם כגון
פירוש רש"י ורשב"ם ורד"ק וכיוצא לאפוקי המלמד אשר
נסתה כף רגלו ללמוד תנ"ך בפירושים זרים בלשונות זרים
אשר נתהוו לקוץ ממאיר לבית יעקב בעוה"ר. הרחק ירחיקו
המלמד ההוא מאהליהם אפילו אם יקבל עליו שלא יעסוק עוד
בפירושים הללו כי חזקה שכל מעשיו מקולקלים :

ה) המלמדים מחוייבים לבא עם תלמידיהם אל המשגיחים
מידי שבת בשבתו. והמשגיחים ינסו את
התלמידים בחכמה אם דרכם נכון לפנייהם הן מפאת המלמדים
הן מפאת התלמודים :

סימן ד' מה יהי' הכנסות החבורה

א) כל מי שידבנו לבו לבוא ולהצטרף אל חבורתינו מהיום
עד חוה"מ הג' פסח הבע"ל דהאי שנת
מו"ב לישראל ליתן תיכף אל החבורה א' צווא: ציג'ר כסף
ומחוה"מ פסח ואיך אם ירצה אחד לבוא אל החבורה מחוייב
ליתן כפי אשר יושת עליו עפ"י רוב מנין ורוב בנין :

ב) כל אחד מבני החבורה יתן בכל שבוע א' צל כסף
לקופת החבורה והגבאים יחזירו תדיר בכל שבוע
גבות המעות או ע"י שמש ונאמן החבורה כאשר יתבאר
להלן בתקנות :

ג) הגבאים מחוייבים להעמיד תיבות קטנות מסוגרים בבית
מלון הסוחרים וכ"א מהסוחרים המתאכסנים
ינדבו כפי נדבת לבם. וכפי אשר חננם השי"ת :

תקנות תמכין דאורייתא

י

(ד) גם בבית הרב האב"ד יעמידו תיבה כזו ויתנדבו לשם כל הבא כ"א כפי השג יד :

(ה) גם בבית המבילה יעמידו תיבה כזו והנשים בבואם למבול מבילת מצוה יתנדבו כנ"ל ויזכו להוליד זרע בירך ה':

(ו) כל אחד מבני החבורה כשיזכהו השי"ת ויתקן לעצמו או לבני ביתו איזה מלבוש יתן לקופת החבורה לידי הגבאים חלק א' ממאתיים משומת המלבוש :

(ז) כל אחד מבני החבורה אם יחונניהו השי"ת בהכנסת בנו לביתו של אברהם אבינו יתן לקופת החבורה שני גדול בסף והמוהלים והסנדק והקוואטיר יתן כל אחד א' גדול בסף והמוסיף מוסיפין לו מן השמים :

(ח) אם תלד אשתו נקבה יתן א' גדול בסף והמוסיף מוסיפין לו מן השמים :

(ט) אם יזכהו השי"ת להשיא בנו או בתו יהן בשעת כתיבת התנאים עשרה צ"ל בסף ובשעת החתונה ד' צ"ל בסף. והחתן י"ב צ"ל בסף. והשושבינין כל אחד ב' גדול בסף והמוסיף מוסיפין לו מן השמים :

(י) אם יזכהו השי"ת להתחיל להנך את בנו בלימוד בהתחלת לימוד אותיות יתן א' גדול בסף בהתחלת לימוד חומש יתן ב' גדו' בסף ובלימוד גמ' ג' גדו' בסף: (יא) מי שיהי' לו התמנות בחבורה בורר או גבאי או משגיה יתן א' גדול בסף :

(יב) מי שהגיע בנו לבר מצוה יתן ב' גדול בסף :

(יג) ארבעה החייבין להודות יתן בשעת ההודאה א' גדול בסף :

(יד) כל אחד מבני החבורה מחוייב ליתן מזונות לאיזה תלמיד עכ"פ לא פחות מיום אחד בכל שבוע גם עכ"פ שני מעודות בכל חדש לאיזה אורח הגון או ליושבי ביהמ"ד כפי אשר יצווהו הגבאי :

תקנות תמכין דאורייתא

(טו) **בימי הבציר** מכל חבית יין שיקנו יתנו אז א' צ"ל כסף והמוסיף על כל התקנות הנ"ל יתברך מאלקי אמן:

(טז) **ביום א'** דהג השבועות. ובשבת פ' יתרו ובשבת פ' ואתחנן. יעמוד הגבאי חדש לסגן אצל התיבה בקריאת התורה ויקרא אל התורה את אשר ייטב בעיניו וכל הנדרים ונדבות מזמנים הללו שייכים לקופת החבורה:

(יז) **מי שבירך** שמברכין ליולדת ול הנוולד הן ביום השבת הן ביום המילה הן ביום שהולכ' היוולדת לביה"כ כל הנו"ד שיתנדבו או שייך לקופת החבורה:
(יח) **בכל** יומא דשוקא יסבבו הגבאים או משורחם הנאמן בשווקים וברחובות וכל הסוחרים והאורחים יתנדבו לתוך הקופה ביד ד' הטובה עליהם ויעשו ויצליחו:

(יט) **בראשי** חדשים יסבבו הגבאים בביה"כ ובביהמ"ד עם הקופה של צדקה בשעת התפילה וכ"א יתנדב כפי השג יד:

(כ) **בפורים** יסבבו הגבאים או משולחיהם הנאמנים על פתחי בעלי בתים הנדיבים בשעת הסעודה ופרוב שמהתם יתנדב כל אחד כפי אשר חננו השית:

(כא) **בעיה"כ** ישב הגבאי בביה"כ עם קערה וכ"א יתנדב כפי השג יד וכפי נדבת לבו המהור:

(כב) **מי שבירך** שמברכין להעולים בתורה בראשי חדשים ובחולו של מועד כל מה שיתנדבו העולים בימים ההם הכל יהי' שייך לקופת החבורה קדישא הלזו:

סימן ה' בו יבואר כיצד יהי' העמדת התמנות הגבאים והמשגיחים בחבורה. ונאמן רואה השכון בחבורה:
א בר"ח

תקנות תמכין דאורייתא יא

א) בר"ח סיון יתאספו בני החבורה לבית הרב ויכתבו פתקין מיוחדים שמות בני החבורה ויטילו הפתקין לתוך הקלפי והרב יקח ג' פתקין מתוך הקלפי והשמות שיעלו מן הקלפי הן המה ג' בוררים ורשות ביד הבוררים ליתן להנאספים ד' האלווים יין מקופת החבורה. ומה שיתנו יותר יתנו מכיסם :

ב) כל הנאספים יברכו את הבוררים במז"ל טו"ב :
ג) באחד משלשה ימי הגבלה ישבו הבוררים בבית הבורר הראשון וימנו ג' גבאים וארבעה משגיחים ונאמן אחד רואה חשבון הכל כפי שכלם לשם שמים. ולא יגלו הדבר עד יום א' של הג' השבועות אז יעמוד הבורר הראשון לסגן אצל התבה לקריאת התורה ואז יצוה לקרות לעלות לתורה כפי אשר ייטב בעיניו ויברכת מי שבירך יכריזו מיהם הגבאים והמשגיחים והנאמן ואת כל החבורה קדישא ואת המלמדים ותלמידיהם ולכל מאן דעסקין באורייתא :

ד) אחר התפילה ילכו לאהליהם שמחים וטובי לב וכל החשובים שבחבורה ילכו לבית הגבאים והמשגיחים והרואה חשבון לפקדם בשמחת החג ובמז"ל טו"ב :

ה) ביום אסרו חג יכינו הגבאים סעודה לחם ובשר ויין להמלמדים ותלמידיהם ורשות בידם ליקח מקופת החבורה לצורך הסעודה שני זהובים כסף. וכ"א מבני החבורה יתן עשרה צ"ל כסף לצורך הסעודה :
ו) בסעודה של מצוה הוא ישבו בכבוד כפי חכמתם הרב בעל המקרא עם תלמידיו לבדנה. ובעלי המשנה לבדנה. ובעלי הגמ' לבדנה. ובסדר הישיבה ילכו אחרי חכמתן וקנאת סופרים תרבה חכמה :

ז) החשובים שבחבורה ילכו אל הסעודה לפקוד את התלמידים

תקנות תמכ"ן דאורייתא

התלמידים לשלום ולשמחה ולקרבתם אל התורה ויברכו אותם
בברכת מי שפירך ויתנדבו בעבורם בגדים ומצעות
כ"א כפי השג יד וכפי נדבת לבו. וכ"ז ימסרו ליד הגבאים
והם ידעו למי יתנו כפי העת והזמן והמצטרך :

(ח) **ביום** חמ"שה עשר למנהם יבין הגבאי סעודה
גדולה ויקרא לכל בני החבורה. ורשות בידו
ליקח מקופת החבורה על הוצאות הסעודה סך ארבעה
זהובים כסף וכ"א מבני החבורה יתן ה"י צ"ל כסף :

(ט) **בסעודה** של מצוה שהוא ישבו כסדר רשימתם
בפנקס החבורה וישבו ביראה ושמחה לכבוד
חיבת התורה :

(י) **בסעודה** שהוא יקראו לפניו פנקס התקנות. וישבילו
וידעו אם יש מן הצורך לתקן איזה דבר בחבורה
אזי ישאו ויתנו בדבר וילכו אחר דיעות רוב מנין ורוב בנין
ויהדשו תקנות כפי הנראה להם ויקבעו כיון בפנקס. ובאם
יש איזה איש שעבר על תקנות החבורה או שאינו מתנהג
כשורה או שביזה ח"ו את אחד מבני החבורה. הנה יעשו כפי
שכלם כפי המקום והעת והזמן הן לקנסו. הן לסלקו מהחבורה.
הן לקרבו. והכל לשם שמים :

יא בסעודה שהוא כשיבואו אנשים חדשים מהוץ לחבורה
וירצו להיות מצורפים לקודש לצרפם לבני

החבורה אזי יראו בני החבורה בשכלם אם הם ראויים לכך
אזי ידונו ביניהם במה מחוייב ליתן מעות קדומה ואח"כ יכתביהו
בפנקס ויהי' כאחד מבני החבורה ובאם יבינו שאינו ראוי
לכך לא יצרפוהו אפילו בעד הון רב. ואין משא שנים בדבר :

(יב) **בסעודה** שהוא יברכו בברכת מי שפירך להגבאים
ולהמשגיחים ולהנאמן ולכל בני

החבורה וידרו נו"ד. הן מעות הן בגדים לבני עניים הן
ספרים לצורך לימודם והכל ביראת שמים :

סימן ו'

תקנות תמכין דאורייתא יב

סימן י' בו יבואר מה הוא השתמשות הגבאים והמשגיחים והנאמן וכיצד יתנהגו:

(א) הגבאים יתקנו תיבה מסוגרת ותהא ת"י הגבאי היותר גדול. ובתיבה ההוא יתנו כל המעות הנאסף אל החבורה דבר יום ביומו ומזה יתנו כל ההוצאות כאשר יתבאר:

(ב) הגבאים מחוייבים לשכור מלמדים לכל התלמידים העניים את אשר למקרא למקרא ואת אשר למשנה למשנה וכו' וישוו א"ע עם המלמדים ויתנו להם שכירותם מדי הדש בחדשו כפי ההשוואה:

(ג) הגבאים יהי' להם פנקס מיוחד לכתוב בו כל ההוצאות וההכנסות:

(ד) הגבאים יבינו כפי שכלם כמה תלמידים יתנו לכל מלמד בכדי שלא יעמיסו עליו העבודה יותר מדאי

ויעשה ח"ו מלאכת ד' ברמ"ע כ' ישפמו הכל בשכל ומאזני צדק:
(ה) לגבות כל ההכנסות ישמשו הגבאים מידי חדש בחדשו אבל ענייני שכירות המלמדים וכיוצא בו

איזה ענין בחברה תקנות וקנסות וכיוצא יהי' בהסכמת כל הגבאים לרחק ולקרוב הכל בצדק והכל ביושר:

(ו) בכל רבע שנה יבא הנאמן לבית הגבאי ויחשוב עמו עפ"י הפנקס כל ההוצאות וההכנסות ויבא עה"ח בח"י איך שקיבל החשבון על נכון והייתם נקיים מד' ומישראל:

(ז) הגבאים אם יתעצלו ג' שבועות מלגבות ההכנסות נכון להעבירם מנשיאותם:

(ח) המשגיחים מחוייבים להשגיח על המלמדים ותלמידיהם אם המלמדים אינם עושים ברמ"ח ח"ו. ובאם המלמדים לומדים כהוגן וכשורה. ובכל שבת יבואו המלמדים עם תלמידיהם לבית המשגיחים להציע למניהם

תקנות תמכין דאורייתא

לפניהם לימודם, וינסו אותם כפי שכלם :

ט) בחיוב על הגבאים והמשגיחים לראות להלביש את התלמידים הן מקופת הצדקה. הן לדבר על לב נדיבי עם להתנדב עבורם בגדים ישינים וחדשים כפי השגיד :

בעזה"י שיל"ת

עת לכל חפץ תחת השמים. דבר בעתו מה טוב חבר אני לכל אשר ייראוך הנני הנני תאמר למבקשיך. זכרון לבני ישראל לפני ד' עד עולם המתנדבים הראשונים. להחבורה הקדושה הלזו חבורה **תמכין דאורייתא** זכרי זאת תעודה הוגיך להתעודדה ומליצי הגיוניך לעזור ולסעדה . אחלי יכוננו דרכי לשמור הקיך :

ראש וראשון הנמנה לדבר מצוה הלזו להחבורה קדושה הנ"ל הוא הרב המופלג המפורסים כ"ש מה"ו **צבי אלימלך** ממשפחת **שפירא** האב"ד דפק"ק **מונקאטש** והגליל יוחק בעט ברזל ועופרת בפנקס הלזה למשמרת ולזכרון בהיכל ד'. יזכה לראות בניסובני בנים כשתילי זתים סביב לשלחנו ומריח מים יפריח. ואין מים אלא תורה יפוצו מעיינותיו חוצה וכל צאצאיו יהי' ברוכי ד' ויזכה להיות כגן רוה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו ויזכה לראות נוה שאנן ועמרת מלכנו. משיח צדקינו. במהרה בי"א :

אחריו החזיק ה"ה הרבני המופלג הותיק המפורסים כ"ש מה"ו **נחמיה** בהרבני מה"ו צבי

נ"י חתן הרב הנ"ל להיות נמנה לדבר מצוה כאחד מן החברים המקשיבים חבורה קדושה הנ"ל יהי' לזכרון לפני ד'. וחסדו מאתו לא ימיש. יהארעוא שיהי' בנו ובני בניו דשנים ורעננים בתורה ומצות ויזכה לעושר ונכסים

וכבוד

תקנות תמכין דאורייתא יג

ובכבוד ויוזכה להרמת קרן ישראל בביאת הגואל בב"א:
אחריו החזיק ה"ה הרבני המופלא היקר מה"ו **משלם**
זושא שפירא בן הרב הנ"ל להיות נמנה לדבר מצוה
כאחד מן בני החבורה הנ"ל ובכך יה"ר לב מהור ברא
לו אלקים ורוח נכון יחדש בקרב ויוזכה לראות בנים וב"ב עוסקים
בתורה ובמצות. ובכל אשר יפנה ישכיל ויצליח לטובה זכור
רחמך ד' וחסדיך כי מעולם המה אין פרץ ואין יוצאת ואין
צוחה ברחובותיו ויוזכה לגדל בנים וב"ב בטוב ובנעימים ויוזכה
לבנין בית הבחירה במהרה בימינו אמן:

אחריו החזיק ה"ה הרבני המופלא היקר הנגיד המפורסם
מה"ו **משה** בן המנוח הנגיד מה"ו
אליעזר ז"ל חתן הרב הנ"ל להיות נמנה לדבר
מצוה כאחד מן בני החבורה הנ"ל אתה ד' תשמרהו וותצליחהו
בכל אשר יפנה ישכיל ויצליח. בעושר ונכסים וכבוד
ובבנים וב"ב כל רואיהם יכירום כי הם זרע בירך ד' ויוזכה להיות
מתמכין דאורייתא. ויוזכה לראות בשמחת ישראל אהל כל יצען
בל יסע יתדותיו לנצח נצחים בב"א:

אחריו החזיק ה"ה האברך הרבני המופלג היקר הותיק
כ"ש מה"ו **אלעזר שפירא** בן הרב
הנ"ל להיות נמנה לדבר מצוה כאחד מן בני החבורה הנ"ל
ובכך יה"ר מלפני הגבורה לעמרו בכתר תורה וגדולה בקנה
אחד יהיו עולים ובניו ובני בניו כגן רוה שתולים. בששון ושמחה
וגילים. ויוזכה לראות אשר עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות
ירושלים ואיש משענתו בידו מרוב ימים על מי מנוחות דשנים
ורעננים ונאמר הנה אלקינו זה בב"א:

אחריו החזיק אחיו ה"ה הרבני האברך הותיק המופלג
היקר כ"ש מה"ו **שמאל שפירא** בן
הרב הנ"ל להיות נמנה לדבר מצוה כאחד מן בני החבורה
הנ"ל

תקנות תמכין דאורייתא

הנ"ל אתה ד' תשמרהו ותחיהו ואושר בארץ ויכונו דרכיו לשמור
חקך ידיו רב לו בהליכות אל הלכה לאמיתה של תורה ובניו
וב"ב כשתילי זתים וכגן רוה ויזכה לנוה שאנן ועליית שבמים
לפנת יקרת ב"ב אמן :

אחריו החזיק אחיו ה"ה הרבני האברך המופלג היקר הותיק
מה"ו **דוד שפירא** בן הרב הנ"ל ובכ"ה

מלפני עומה אורה. לעמרהו בכתר תורה ולעמרהו בבנים וב"ב
עוסקים בתורה ולעושר וכבוד ותפארה. ויזכה לראות בבנין בית
הבחירה. ולעגדו ולעמרו נזר ועמרה. וכל צאצאיו יהיו ברוכי
ד' בתפארה. וכליותיו יהיו נובעות כמעין בתמימה וברה ויזכה
לשמוח בשמחת קיבוץ גלויות. תשורי מראש אמנה בב"א :

אחריו החזיק ה"ה הרבני המופלג היקר השנון הותיק כ"ש
מה"ו **יעקב** בן הרב הגדול המפורס'

מה"ו **פנחס ארי'** נ"י האב"ד דק"ק דינאב חתן הרב
הנ"ל. הש"י יהי בעזרו במילי דשמיא ובמילי דעלמא. יהא
רעוא שתהא תורתו מתברכת ומלאכתו נעשית מאל' ויזכה
לראות בנים וב"ב עוסקים בתורה ובמצות דשנים ורעננים מתוך
שובע שמחות. ולא תמוש התורה מפיו ומפיו זרעו וזרעו זרעו
ותהא התורה חוזרת על אכסניא שלה ויזכה להיות מן הזוכים
לחסות בצל כנפי הקודש בעת אשר ישוב ד' את שיבת ציון
כמהרה בימינו אמן :

(ואלו הדברים נכתבו סאת כ"ק סרן הרב הגאון הקדוש צ"ע נר ישראל וכו' כקש"ת
מוהר"ר שלמה שפירא וללה"ה זי"ע אבדפ"ק (נכד הגה"ק רבינו מהרצ"א
הג"ל) בעת נסוכב סאת ד' ובא לגבולנו להאיר לנו בסביבותינו ולהיות במקום זקינו
הגה"ק אבדפ"ק כתב בפנסק השורות הללו)

באתר זקוקין דנורא ובעורין דאשא גברא דכותי שפיל וגרוע
מאן מעייל תמן אדונינו זקני רבשכבה'ג זצוק"ל כתוב
בספר וחתום שמו אבדק"ק מונקאמש והגליל איך אחתום שמי
אוף אנא באיצטלא דכותי ידענא בנפשא. אוף זעיר באלפי
יהודא

תקנות תמכין דאורייתא

יהודא ועוד לקרא ליתאי . אמנם אשיב אל לבי לעושי מצוה רבה בזו . אהי' גם אנא נטפל תפל מבלי כל . ומה גם מקום הניח לי פנוי ביריעה להתגדר :

ואבא היום אל החתום ד' תרוכה תרכ"ב כונקאטש

שלמה שפירא

אבריק כונקאטש והגליל.

יהי דוד לכל דרכיו ומטכיל הוא כיהו הרצני המופלג המפורקים הטטון היקר הוהיק כ"ט מה"ו דרך זהמטח מהיר **בנימין** מליסקא אשר נפשו אוחסה ויעש להיות כומה לעושי מטה צבי החצורה הקדושה הלזו וקיים וקיצל עיע לשלם חמדין כקדן כל החמיצות של צבי החצורה כאלחד מן צבי החצורה טבעיר הזאת הנה טכרו אהו ופעולתו לפניו לחות טנועס פנת יקרת חורת ד' תמימה . ולאליזירצו כחול אין ומקפר בחורה ומלות ויזכה להרנות קרן ישראל בקרן צן טונן ושמחה עולם על ראשם צעת אשר יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל צ"צ חמן :

יוסף הוא השליט בכל אשר יפנה עיניו לכוכח יציעו למרחוק ישא דעו בטלום וצמיסור הוא כיהו כבוד הרצני הנדפלא היקר האתיק המפורקים כ"ט מה"ו **יוסף** צמוה' נתן ז"ל אשר טטאו לצו ומדנה רוחו אוחו להיות מן הטועעים טעני' כעומים חצורה הקדושה הי"ל ובכן יה"ר ונלפני הצורח כל צאונירה . עיניו תחינה טעוציו לליון צמורה וצטירה . ויזכה לראות צנים וצ"צ עוקקים בחורה . ויזכה לשמח טעמחת צית הצחירה : ולהלל ולטבח צלפירה למותן החצבה צמורה ציניו חמן :

אורח חיים למעלה לנטכיל . הוא כיהו הרצני המופלג בחורה יקר אף נעים המפורקים כ"ט מה"ו **יוסף** **שלמה זלמן** אשר טטאו לצו ומדנה רוחו להיות כומה לדבר מטה כאלחד מן צבי החצורה ובכן יה"ר מלפני הטור חס . לעטח צצרכת ד' היא טעטיר . וציתו יהי' ככון לפני ד' . צית ועד לחכמיכ ועטרת

תקנות תמכין דאורייתא

ועטרת צנים וצ"צ עוסקים בתורה וצמלות צרצות הטובה ויזכה לשמחה
צאצאים צעת אשר ככסת על דודה תרפק צמהרה צינינו חנון :

אחריו החזיק ה"ה האצק הרצני המופלח הוסיק מהו **יוסף**
זרח הלוי חתן מהרי"ש הכ"ל להיות

כוננה לדבר מלוה כאחד מן צני החצורה וצכן יה"ר לפני הצורה כל
הוא חלקינו לעטרו לעמדו בתורה ויראה שונים. וחפץ די צידו ילליח
ויזכה לצנים וצ"צ עוסקים בתורה וצמלות ולהרמת קרן ישראל צ"צ חנון :

ושם הא"ש אלימלך. הוא כיהן האצק היקר הקלין כבוד שמו מהו
אברהם אלימלך בן הנגיד מהו **יואל** גיסו של

הרצני המופלג ומהו **יוסף שלמה** הכ"ל אשר התמדד גם
הוא להיות כאחד מן צני החצורה הכ"ל וצכן יה"ר מלפני הצורה חרץ
ושונים. ליטע צלצו יראה שונים. ועושר וכבוד וחיים. יתנו לו ונוגד
שמים וצנים וצ"צ קיימים וחיים. ויזכה להזמן הנקווה לישראל וירושלים

פלאו הרים רכה והיית כגן ריה וכמולח מים צ"צ חנון :

משכיל על דבר ימלא עו"צ הוא כיהן הרצני המופלח היקר
הקלין כ"ש מהו **יוסף יהודה לייב** צמ"ה **ישכר**

אשר מדצה רוחו להיות כוננה לדבר מלוה. כאחד מן צני החצורה
וצכן יה"ר מלפני הצורה שמים וחרץ לעטרו צעטרת עושר וכבוד
וצצנים וצ"צ עוסקים בתורה וצכל אשר יפנה ישכיל וילליח ויזכה

לשמחה צשונחת התורה חדשה אשר ונאהו ית"ש תלח צ"צ חנון :

חאת ליהודה הוא כיהן הרצני המופלג היקר המפורסם כ"ש
מהו **יהודה לייביש** בן מהו **שמואל**

אשר כשאו לצו וכדצה רוחו להיות כוננה לדבר מלוה כאחד מן צני
החצורה הכ"ל. וצכן עתירתיו לפני הס"י. שונע די צקול יהודה
דיו רצ לו צצרכת די היא העשיר. וצנים וצ"צ עוסקים בתורה וצמלות
עד עולם ויזכה לשמחה צשונחה של מלוה צעת אשר יוסף די שנית
ידו לקצוץ שאר עמו ונאשור וממלרים ומא"י הים צ"צ חנון :

אחריו החזיק צנו הרצני המופלח היקר מהו **משה אלעזר**
כ"י להיות כוננה לדבר מלוה כאחד מן צני החצורה

וצכן יהא רעוא לפני היודע תעלומות יזכה לראות צנים וצמות. וילמדהו
דעת ודרך תצמות ויזכה לחזות צמועס אור יקרות ירושלים הצמ"י כעיר
שחוצרה לה יחדיו צרונומות. צ"צ חנון :

יהי דוד חיש מלליה. הוא כיהו הרצני המופלח היקר הקלין התיק מהו **דוד** צמויה **צבי** ז"ל אשר מדצה רוחו אוחו להיזת נמנה לדבר מטה כאלח מן צני החצורה ובכן יה"ר מלפני עוטה אורה יהי **דוד** לכל דרכיו ומכיל ודי עמו ויתרצה גזולו צעוטר וככסיס וכצד . וכנים וצ"צ עוסקים צתורה . ויזכה לשמח צממח עקרת הצית חס הצנים שומח . צעת אשר יטירו טיר חדש צווח קיצון הגליות למורי אומסן צמורה צימיט חונן :

אחריו החזיק צרח כרעי' דצו' . הוא כיהו האצדק הרצני התיק היקר מהו **אלעזר אלימלך** בן המיל . ומדצה רוחו גם אוחו להיזת כאלח מן צני החצורה המיל . ובכן יה"ר מלפני העוטה כשלמה אורה . לצרכו צצנים וצ"צ עוסקים צתורה . וללמדו לקח וקצרח . ולעטרהו צעוטר וככסיס צתפארה . ויזכה לחונן קיצון גליות ישראל ויהודח צמורה צימיט חונן :

משה לח פסק טעמו וריחו לח כנור הוא כיהו הרצני הקלין היקר כ"ש מו"ה **משה** צמויה **צבי** ז"ל . אשר צח לפניו צעת יטיצת הככסי חצירים ומקטיצים וציקט מחמכו לקצלו חל החצורה להיות כאלח מן הצני החצורה וקצבלו אוחו צקצר פכים וקילק כפי אשר טמו עליו צני החצורה ליתן ונות קדימה . ובכן יה"ר מלפני עוטה אורה . יזכה לצנים וצ"צ עוסקים צתורה . ולהדרו צעוטר וכצד ותפארה . ויזכה לעלות לכוה שאכן צשמח ישראל צטירה וחמה צ"צ חונן :

ויעל אהרן חל ראש ההר הר פארן הר טפרו ורצו צ"י עליו . צקצצה החורה . הוא כיהו הרצני המופלח היקר התיק מה"ו **אהרן הלוי** . אשר מדצה רוחו להיות נמנה לדבר מטה כאלח מן צני החצורה ובכן יה"ר מלפני העוטה שמים כריעה . לעטרו ולעמדו . צצרכת שמים ויעל וונהוס וכו' וצצרכת טדים ורחס ולצבל פתורי' צצנים וצבות . ויזכה לראות צמורה כנשוח כס הרים . ולשמוע קול צופר טל ומטיח לדקינו צ"צ חונן :

בוה ראה וקדש . הוא כיהו הרצני המופלג היקר התיק נעים וכצד כ"ש מהו **יהואל מיכל** בן מהו **שלמה** שלי"ט אשר התמדז גם הוא . להיזתו מחוצר לטהורים חצורה קדוטה המיל . ובכן יהא רעוח . יהיו ידיו ולצו לחל חמוכה . ויזכה להטרצות ציתו ובצולו צרוצ הטובה . דטן ורענכה . הטי' תורתו ומצרכת ומלחכתו נעשית מחלי' מצלי כוכה . ובכיו וצ"צ תפרחכה ומטען ומשענה ויזכה לשמח צחצ"י

תקנות תמכך דאורייתא

צוהדים צעת אשר יעלו לליון צריכה צוהרה ציוניו חונן :
אחריו החזיק חמרי לה לאידך גיסו . הוא גיסו . האצרך המופלג
הותיק היקר דין רפיט ומדצית חצוי כצוד שמו
מהו **יעקב צבי** צהמוח הרצני המופלג החסיד מהו **אלכסנדר**
דוב ז"ל . נשאו לצו להיותו כאחד מן צני החצורה . וצכן יה"ר
מלפני הצורח עווקא ורומח . להרים קרמו ומחלו ציד רונה . ידיו רצ
לו צתוטי ומחיומה וצניו וצ"צ צעצודת צורחם צירחה ולימה . ויזכה לשמוח
צצמחת קול ומצטר צהרים ישועה ומחמה צמירה ציוניו חונן :

ברוך הצורח צזרעו של אהרן לשרתו ולצרך צצמו . הוא כיהו הרצני
המופלג היקר הקלין כ"ש מהו **דוב משה הכהן** .
אשר מדצה רוחו ונשאו לצו להיות כאחד מן צני החצורה וצכן
יה"ר מלפני המח" חיים . להרצות גצולו להצרך צצרכות עוטר וכצוד
עד צלי דים . ויתצרך מומגד שמים . וצנים וצ"צ ישגה אחו צלי מים .
ויזכה לעצוד עצודתו לחל חי כגד שער השמים . וישמע קול ומצטר
צתרועה שומח ישראל וירושלים . צוהרה ציוניו חונן :

אחריו החזיק השני הדומה לו . מצני צניו של אהרן . הוא כיהו
האצרך הותיק המופלג כ"ש מהו **צבי** צן מהו
יהואל הכהן ז"ל (ישנוח האצ צגן עדן ציולא חלציו) וצכן יה"ר
מלפני הצורח רוח ויוצר הרים . להצות זרעו דור דורים . וקרמו ומחלו
צעוטר וכצוד להרים . ולא תמוט התורה ופי זרעו לדור דורים . ויזכה
לשמוט צעצודת ציהוטיק צכין המוקדש צרחש ההרים . ישראל ויהודח
חצירים צוהרה ציוניו חונן :

בחור הריומתי ומעס ומחלק צמישור . הוא כיהו הרצני הנגיד הקלין
המופורקים כ"ש מהו **יואל צמו"ה** **משה הכהן** אשר
התמדצ גם הוא . להיותו ומחוצר לטהורים חצורה קדושה המ"ל . וצכן
יה"ר מלפני דר צנהורח . לעטרו ולענדו צעוטר וכצוד ותפארה . וצנים
וצני צנים עוסקים צחורה . ולשמוט צבתר כהונה צצית הצחירה .
סיצכה צוהרה ציוניו חונן :

צפן לישרים תוטי ונגן להולכי תוס . הוא כיהו הרצני המופלג
היקר הותיק נעים ונצר כ"ש מהו **אברהם**
שמואל צן הרצני הנגיד מהו **בצלאל** ז"ל אשר ידיו רצ לו
להיות צחצרת חצירי מוקטיצים חצורה קדושה המ"ל . יהא רעוח
צכל אשר יפנה ילליח . ויתעלה על גפי ומרוני קרת . צעוטר וככסים
וכצוד

תקנות תמכין דאורייתא

וכבוד. ויהא רעוא טיהי ונועטו צעסק ויעסקו צתורה וירחה צמים
וצ"צ עוסקים צתורה. ויזכה להיות מן השומחים בגילה ורין צסומחת
עולם על ראשינו צמהרה צימינו חונן :

איש יהודי הי' צצטון הצהרה (זו תורה חו סברה) ושמו **מרדכי**
הוא יהא הרצני המופלא היקר הקלין כ"ש ויהי **מרדכי**
צמורה **משה** ז"ל אשר כשאו לצו לקרצה אל המלכה ומלכת שמים
להיותו נמנה צחצרת חצירים ונקטיצים חצורה קדושה הכ"ל וצכן
יהי' מלפני המטה שמים ויוקד ארץ טיהי עתיר נכסין ועתיר פיס
צ"י. ויעלה ויליח צמילי דשמי' וצמילי דעלמא ויתרצה גצולו צצמים
וצ"צ. ויזכה לראות טה שאן סוכת שלם צ"צ חונן :

וחרע יצחק צארן ההוא זרע לדקה ויקליר לפי חקד הוא יהא
הרצני המופלא הקלין היקר כ"ש ויהי **יצחק** בן ויהי
יוסף ז"ל אשר הוא חוצר חצר לה חצורה קדושה הכ"ל. ויהי ויהי
וצכן. הש"ת יערהו על דבר חונת ומלכתו ערמי ומלכת שמים
עיקר. ויתענג על רוצ שלום. צצרכת עושר וכבוד. ויפק ונגן מצלי
גאיה וצכיו וצ"צ יהיו מנגדלים צנעוריהם כוויות מחוטבות ויזכה לצמחת
צסומחת השיר רכו ליעקב שומחה צמהרה צימינו חונן :

זאב דורש ואוכל הפירות צעוה"ז. והקין שומר לעוה"צ. הוא יהא
החורני הכניד הקלין ויהי **זאב וואלף** יטנה ויינצערניד
אשר מדצה רחשו גם אותו להיות נמנה לדבר מלטה באחד מן צמי החצורה
הכ"ל. וצכן יהא רעוא מלפני עושה ארץ צכחו. ונוכין חצל צחכמותו.
להשפיע לו צגודש צרכתו. אין פרץ ואין יולחת ואין לווחה צציתו והי' אחרייתו
טיצ ומראשיתו. ויטצ צמים וצ"צ צציתו. ויזכה להזמן המקווה אשר יאמר
ליעקב ולישראל. הנה סכרו אהו ופעולתו. צמהרה צימינו חונן :

ערבים עלי דצרי החנא דווקמא דמדייק צסומא ואצרכתו. גם
ברוך יהי'. הוא יהא הרצני המופלא היקר העניד הקלין
כ"ש ויהי **ברוך** אשר גם הוא כשאו לצו לקרצה אל המלכה ומלכת
שמים. להיות מן הנמנים לדבר מלטה חצורה קדושה הכ"ל. וצכן
יהי' מלפני רוקע הארץ על המים. לעטרו ולחמור צירחת שמים.
יצתורה סנמשלה למים. וצעושר וכבוד כפלי כפליים. וצכיו וצ"צ יוחקו
צספר החיים. ויזכה להזמן אשר ישמע די קולות צחולות
ירושלים צמהרה צימינו חונן :

בעת יאמר לו **נתן** חלקים סכרו כאומר הנה אצכי **נמעתיך**
סורק

תקנות תמכין דאורייתא

סורק כלו זרע חנות. הוא כיהו הרצני המופלח היקר, הוסיק נעים וכבר כ"ס מהו **נתן נמע** זן הרצני המופלג המפורקים מהו **צבי כ"י**. אשר התמצז גם הוא לעשות לרק צגילה להיות זון החצירים הגומים לדבר מלה צני החצורה הכל. ובכן יה"ר מלפני העושה כפלחות **לנמע** הוא נעמן ורוז ישועות ולהעלותו על צמתי ההללחה בלח מינעות. וצניו וצ"צ שחולים כגן רזה צומטעות. ויזכה להזון המקווה לישראל כיומי לחת מאוני"ל ירחו כפלחות צוהרה צימינו חזון:

כעת יאמר ליעקב ולישראל. הוא כיהו הרצני המופלח היקר הוסיק הנגיד מהו **ישראל יעקב** צמ"ה **ישכר** ז"ל. אשר מדצה רוחו גם אותו להיות מונה לדבר מלה להיות כאחד זון צני החצורה ובכן יה"ר מלפני המוליא את צ"י מומלים. לבצרו מומג שמים. ולהשפיע לו זרחה בגודש עד ש"צלו שפתותיו מלומר דים וצניו וצ"צ כשחילי זתים כגן רזה לרצותיים. ויזכה להזון אשר ישמע השיר בערי יהודה וירושלים הנה מלכך יצא לך צוהרה צימינו חזון:

האלף לך שלמה ומחתיים למוטרים את פרוו הוא כיהו הרצני המופלח הנגיד הקלן המפורקים ומהו **שלמה** זן מהו **ישכר** ז"ל. אשר כשחו לצו ומדצה רוחו גם אוקו להיות מומגזר לטהורים. ולהיות מונה לדבר מלה כאחד זון צני החצורה הכל. ובכן יה"ר מלפני הטובה שמים כיריעה. לבצרו ולעטרו צעושר וכבוד ועטרה והטי"ת יכחו צומנגלי לרק צתפארה. וצניו וצ"צ ירבו ויליחו צהרה. ויזכה להזון המקווה אשר יקצן הש"י עדרו להר ליון צטירה וצומרה צמהרה צימינו חזון:

ויהודה עוד רד עם אלז וכחזון עם קדושים חצורה קדושה הכל. ה"ה הרצני המופלג היקר הוסיק נעים וכבר כ"ס מהו **יהודה** **לוי** זן הרצני מהו **אליהו** כ"י אשר התמצז גם הוא להיות מונה לדבר מלה. להיות כאחד זון צני החצורה הכל. ובכן יהא רעוה לפני היולר כל הוא חלקינו לעזרו ולתונוכו ולקטרו צפירנסחו. ולהיות מלחכתו כעשית צ"י אחרים וחסן ד" צידו ילליח צתורה ועבודה. וצניו וצ"צ שחולים כגן רזה. ויזכה להרמות קרן ישראל צקרן זן שזון. ולשומח צשומחת קעודת ליתן צשומחה רזה צ"צ חזון:

למה קן שמו **משלם** דמיסלם צעודדו. ה"ה הרצני המופלג הוסיק היקר כ"ס מהו **משלם** דוב זן הרצני מהו יהודה

תקנות תמכין דאורייתא

יהודה לייביש אשר נשאו לצו לקרצה חל המלחכה מלחכה הקדש להיות כאלה ונן צמי החצורה הכ"ל. ובכן יהי רלון מלפני אחרי האחרים ליטע נלצו אהצת התורה להיות שוקד על דלתותי כזכים ולעשות למלחכה שנים כזכים. ולעטרו צעוטר ונכקיס וצכיס וצכיס וצכיס. יעלו לליון ולירושלים עיר הקדש צרכים צ"צ חנון :

ואברהם שדמו עומד לפני ד' הוא כיהו הרצני המופלג היקר הוסיק ונחלהך צחמו כ"ש מהו' **אברהם אביש** צן מהו' **אדרן יעקב**. אשר נטפל גם הוא לעושי מלה ונדצה לצו להיות כאלה מן צמי החצורה הכ"ל. ובכן יה"ר מלפני הצורח כל צמחור. להדרו ולפרכו צרוצ העוצה ולעמדו צערת תורה ויראה. ולשמרו מכל פגע. ויזכהו הש"י צכיס וצצ עוסקים צהורה ומלת. ויזכהו לחנון המועד. סיר ישורר צראש הרים. הר וורוס ליון צמהרה ציניו חנון :

ויעש בן אדרן להגיד שצחו של **אדרן**. הוא כיהו הרצני המופלג היקר הוסיק מהו' **אדרן** צן הרצ מהו' **אדרן** ז"ל. אשר נתן נפשו על המלחכה מלחכה הקדש. וכמה לדבר מלה חסיפת הצירים המוקשיצים חצורה קדושה הכ"ל ובכן יה"ר חתה ד' השנוניה ותלליהו. ותהי' מלחכתו נעשית ע"י אחרים וצחורת ד' יהי' חפלו. להשים לילות כיונים צרוצ וצנענימים. ויזכה לצכיס וצצ יראים ושליונים ויזכה לחנון המועד והמוקווה לישראל. לח מולח שחוק פיסו ולשוכס רכה צמהרה ציניו חנון :

שבחודו רצק **לצבי**. הוא כיהו התורני היקר הקלין הוסיק מהו' **צבי** צן המנוח מהו' **דוד** ז"ל. אשר נטפל ג"כ לעושי מלה להיות כאלה ונן צמי החצורה הכ"ל. ובכן יה"ר מלפני האחר צצורה. לשלם שכרו צכיס וצצ עוסקים צתורה. ולעטרו ולעמדו צעוטר ותפארה. ויזכה לחנון המועד ונפי עוטה אורה. וי שטרת יקבל שכרו צתפארה. צמהרה ציניו חנון :

אחריו החזיק צנו הצן יקיר האצרך הוסיק היקר כ"ש מהו' **אדרן** כ"י. אשר נשאו לצו גם הוא להיות כאלה ונן צמי החצורה. ובכן יה"ר מלפני עוטה אורה לעטרה צחר תפארה. עוטר ונכקיס וכצוד וגצורה. וצכיס וצצ עוסקים צתורה. ויזכה לחנון המועד לישראל כל וי שטרת לפני יצח וקבל שכרו צמהרה צצ חנון :

תקנות תמכין דאורייתא

נמע נעמון **נמע** צחוכינו . הוא כיהו היקר המופלא ישר הולך כ"ש
מהי **נתן נמע** בן מהוי **יצחק** ז"ל אשר בא גם הוא
לתוך החצורה . והתמצצ לבו להיות כאחד מן בני החצורה המ"ל
ובכן יה"ר מלפני ה"ר חס . לזרך את גבולו צפרנסה טובה . ולהרצות
גבולו צצנים וצ"צ עוסקים צחורה . ויזכה להזנון הנוקוה לישראל . ישמעו
תורה חדשה מפי הגבורה צמהרה צימינו חונן :

אחריו החזיק צנו הנעים האצרך היקר המופלא כ"ש מהוי
יצחק מרדכי כ"י אשר התמצצ גם הוא
להיות כאחד מן בני החצורה המ"ל . ובכן יה"ר מלפני הצורה עולם .
יעזרהו להתהלך צנויטור לעולם ויתרצה גבולו צעושר וככסים וצנים וצ"צ
עוסקים צחיי עולם . ויזכה להזנון הנוקוה לישראל יגדל עס די מעולם
ועד העולם צמהרה צימינו חונן :

לא חלנון **יש-אל** מאלקיו הוא כיהו הרצני המופלא היקר הישיש
כ"ש מהוי **ישראל** אשר התמצצ גם הוא . להיות כאחד מן
צני החצורה המ"ל . ובכן יה"ר מלפני הצוקע חלוני רקיע . רוצ טובה
לו ישפיע . וצציצה טובה יוצ ויהי' שצע . ויזכה לצנים וצ"צ ורכסת יציע
ויזכה להזנון הנוקוה לישראל . אשר חלקים ליון וירושלים יושיע . צ"צ חונן :
ואתה שלמה צני דע את חלקי אצך ועזרהו צלצ סלס וצנפס
חפילה . הוא כיהו האצרך הותיק היקר המופלב

כ"ש מהוי **שלמה** בן מהוי **שמואל הכהן** . אשר התמצצ
גם הוא להיות כאחד מן בני החצורה ובכן יה"ר מלפני הצורה
שמים וארץ ויעמדו כאחד . לעמדו ולעטרו צחורה וגדולה כאחד ורוח
חדשה יתן צקרצו לעצוד את השי" שכס אחד . וצכיו וצ"צ על סלחו יחד
כאחד . ויזכה לשנוש צבחר כהונה צנוקוס הנוקודש להסס אחד צ"צ חונן :
ואמרי לה כההוא גיטו . הוא כיהו האצרך היקר הנעים כ"ש
מהוי **אלכסנדר רוב** בן הרצני המופלב מהוי

אברהם שמחה כ"י . אשר נטפל גם הוא לעושי מויה . והתמצצ
גם הוא להיות כאחד מן בני החצורה המ"ל . ובכן יה"ר מלפני יוקד
ארץ על מוכני . להרצות גבולו ולהלליחו צנועסיהו . מעשה ידיו
הוש"י . צכל אשר יפכה יעשה ויליח צלח מוכיעה ויתצרך צצנים וצ"צ
לחתם לדוי ויזכה להזנון הנוקוה אשר יסיר השיר צארץ יאדח עיר
עו לנו יסית ישועה צנוהרה צימינו חונן :

וירא חותן הצנים המ"ל את כל אשר הם עושים . ויעש גם הוא
ונטעמייס

תכנות תמכין דאורייתא

מונעוים ויצא לאציו טצטומים. הוא כיהו הרצני הנופלג היקר הוטיק מהו **שלום יוסף** זן הרצני המופלא הישיש מהו **חיים משה הכהן** חותן הצנים הכ"ל נשאו לצו לקרצה אל הנולחכה מללכת שמים להיות גם הוא כאחד מן צני החצורה. וצכן יה"ר מלפני דר צנהורא יזכה לצנים וצ"צ עוסקים צתורה. ולעושר וכבוד ותפארה. ויזכה לשונש צכחר כהונה צצית הצחירה. אשר יטון עוטה אורה צמהרה ציניט חונן :

ד' אלקים יתן לו לשון לימודים לרעת לעות את יעק דצר. צצקר צצקר יעיר לו אזן לשמוע צלימודים. לה"ה האצרך היקר הוטיק המופלב כ"ש מהו **יצחק יחיאל** זן הרצני המופלא מהו **חיים משה הכהן** אשר נשאו רחוו גם אותו להיות כאחד מן צני החצורה הכ"ל. וצכן יה"ר מלפני הצורח שחקים צאמרו. יהי צנהרו להיותו מנצורי כח עושי דצרו. ותהי תורתו מוצרכת ועיי אחרים תעשה מללכתו. ויזכה לצנים וצ"צ יפיץ עקן אורו. ויזכה לשונש צכחר כהונה צנוקס טוכח שער השמים טוגה אורו. צ"צ חונן :

הבן יקר לי אפרים מידי דצרי צו זכור אזכרנו לעוזה. הוא כיהו הרצני האצרך הוטיק המופלא כ"ש מהו **אפרים פישל בנעט**. אשר נשאו לצו לקרצה אל הנולחכה להיות כאחד מן צני החצורה. וצכן יה"ר. מלפני עושה שלום צנוחוויו יט אליו חקד צרוצ רחוויו. ויעלהו על צנותי ההללחה צמילי דשוניח וצמילי דעלמח צרצות חקדיו וצכו וצ"צ כשתיכי זתים קציצ לשלחנו. ויזכה להעת אשר יזיה ד' חקדו קומויות יושיצנו לזיה שאכן קוכת שלוויו. צמהרה ציניטו חונן :

וישראל עושה חיל הוא כיהו הרצני הנופלח הקיין מהו **ישראל בר"י** אשר דרצה רחוו גם אותו להיות כאחד מן צני החצורה. וצכן יהא רעוה לפני הונגיד מראשית אחרית ליתן לו סס ושארית. ויעטרהו צעושר וככסים וכבוד צנורצית וצנים וצ"צ קציצ לשלחנו בכחר וכצורת. וצכל אשר יפנה יסכילויליח צראשית ואחרית. ויזכה להזמן הנוקווה לישראל. אשר יאונר לירושלים הרחיצי מוקס אהלך וירישת מוטכסתין יותר מצראשית צמהרה ציניטו חונן :

יהי דוד צא עד הראש. טל החצורה. הוא כיהו הרצני היקר הקיין כ"ש מהו **דוד צמואל הלוי**. אשר גם הוא דרצה לצו להיות נענה לדצר מורה להיות כאחד מן צני החצורה הכ"ל

תקנות תמכין ראורייתא

הכ"ל . זכנ יהיר מלפני עשה עש כסיל וכיונה . להמחה צומעלי לרק
ציד רמה . ולעטרו צעטרת עשיר וכצוד חעטמה ידיו חושי ומחומה .
זכנו זצ"צ למולו צעטרת חכמה . ויזכה לעמוד עם הלויים על דוכסם .
צציה חלקים להקיונה צמהרה ציוניו חונן :

ויעקב הלך לדרכו . ויפגע צו פגיעה של וולטה . ה"ה התורני היקר
הקל"ן כ"ש ונהי' **יעקב** צן ונהי' **משה** ומקאלטשין אשר
גם הוא שת צנוחות חכמה להיות כאחד ון צני החצורה . זכנ יהיר
מלפני המחה ונספר לככזים . לאלאיו כחול ירצו יומים . זכנו זצ"צ דשנים
ורעננים . אין פרץ ואין יולאת ואין לווחה צרחוצותיו כל הימים .
יתרצה גצולו צעוכר וכצוד צכסף חצו וקוייומים . ויזכה להזון הסעד
אשר ייעד לור עולמים . שישי ושומחי ירושלים . הגה ישראל מושע צדי
השועת עולמים צמהרה ציוניו חונן :

ומרדכי צא לפני המלך . לקבל עליו עול ומלכות שמים . הוא כיה
הרצני הנופלח היקר הקל"ן ונהי' **מרדכי** צן ונהי'
אבנר הלוי . אשר קיים וקיבל עיניו להיות כאחד ון צני החצורה
הכ"ל . זכנ יהיר לפני המותן לחס לכל צער צחקדו ישפיע לו עושר
זכצוד ירוס קרו . זכנו זצ"צ ירצו ויפרחו כל ימי חלדו . דשנים ורעננים
נרוצ כל ויחיו מניצו ויזכה להזון הסעד עפ"י הצנוחת צצאי די לירושלים
עיר הקודש . הרהצי ונקוס אהלך . וקצלי כהיך ולויך . צ"צ חונן :
ויאמר יהודה לשמעון עלה אחי בגורלי . הוא כיה הרצני
הנופלח היקר הקל"ן ונהי' **שמעון**

יהודא לוי ונצערגסאח . חצל גורלו כפלה לו צנעיומים להיות
גם הוא כאחד ון צני החצורה הכ"ל . זכנ יהיר לפני הנופר ונחשצות
ערומים . להרצות גצולו צעושר וכצוד וקוייומים . וציראת ד' כל הימים
זכנו זצ"צ חיים וקיינוים . כל חוהים יכירום כי הם זרע צידך די לור
עולמים ויזכה להזון הסעד לירושלים . שישו אחת מושע כל הימים
צמהרה ציוניו חונן :

דוב ערב הוא לי . ויעש גם הוא מנעונוים ויצא לאצו סצשומים .
הוא כיה הרצני התיק היקר הנופלח ונהי' **דוב**
בעריל אשר כפאו לצו ג"כ להיות כאחד ון צני החצורה הכ"ל .
זכנ יהיר לפני הנוגיד דצרין ליעקב . יסיר מומס לצ העקוצ . ויתענג
צעושר וכצוד כגן רעוצ . זכנו זצני צנו חיים וקיינוים צרוצ טוצ . זכנ
אשר יפכה ילליח לכווצ . ויזכה להזון הסעד לישראל גאלה שלימה
ולעולם

תקנות תמכין דאורייתא

ולעולם שכולו עוצ צמורה צימיכו חמן :

יש שכר לפעולתו. שכרו אחר ופעולתו לפניו. ה"ה הרצבי היקר המופלא נעים ונצר כ"ש מהו **ישכר בעריל** צמחי **אדרן**. אשר נשאו לצו ומדצה רוחו להיות גם הוא נמנה מן צבי החצורה הכ"ל. וצכן יה"ר מלפני מלך מלכי המלכים ואדורי האדורים. כחול יאריך ימים ושנים. ויתרצה גזולו צנים וצבי צנים. זעזער ונכסים מחוקקים. וצכל אשר יפנה ילליה צכל עדרים. ויזכה להזמן המקווה לישראל. וילאו צשחוק ונשחקים. זקנים הקמת צרחות ירושלים צנים וצ"צ. צ"צ חמן :

מוצאי ונלא **חיים**. הוא כיהו התורני הקל"ן היקר מהו **חיים** צן מהו **גדלי** אשר נעפל גם הוא לעש"י מולת צשעחה להיות נמנה עם צבי החצורה הכ"ל. וצכן יה"ר לפני הידוע מחשבות ישלם כפעלו צעזער ונכסים צחעלומות. וצכו וצ"צ מגדלים צירח"ד זחיימות. וצחורה ומולת צידים רמות. ויזכה להזמן ועת אשר הצורה ית"ש יחגור חמות. לכקום נקמת עמו ונקמת חורתו. מן כל האומות. צמורה צימיס חמן :

ושמואל צקוראי שמו. הוא כיהו האצרך היקר הותיק כ"ש מהו **שמואל** צן מהו **יונה ביניש** כ"י. אשר נשאו לצו ומדצה רוחו גם אחרו לקרצה אל המלחכה להיות כאחד מן צבי החצורה הכ"ל. וצכן יה"ר מלפני המחי כל החיים. יתן לו עזער וכצוך וחיים. ויתגדל צירח"ד שמים. וצכו וצ"צ יפרחו וילאו עלי הצבל קיינים וחיים. וצכל אשר יפנה ילליה צעזר חלקי השמים. ויזכה להזמן הטועד לישראל לשמחה צשמרת ציה"ש צירושלים. צ"צ חמן :

את לרבות אחיו הגדול. אשרי הדור צהגדולים נשמעים לקטנים הוא כיהו הרצבי היקר הקל"ן הותיק מהו **שלמה** **יוסף** אח הגדול של מהר"ש הכ"ל אשר נשאו לצו ומדצה רוחו גם אחרו צזמן הטועד ציציצת ואקיפת חצירים ונקציצים צחולו של מועד חג הפסח **מוב לישראל** לפ"ק. וצח לתוך החצורה. וקיבלו אחרו צצצר פכים יפות. וכצר קילק כל אשר העריכו אחרו. וצכן יה"ר מלפני הש"י לחרות גצולו צעזער ונכסים וצנים וצ"צ עוסקים צחורה ויזכה לזמן הטועד קיצון גלזיתים צמורה צימיס חמן :

תפארת צנים אצחוס. ה"ה החו הקל"ן הותיק מהו **יונה ביניש**. אצי הצנים הכ"ל. אשר נשאו קיו צעלמו.

תקנות תמכין דאורייתא

וונה הללו שאין דרכן צדק וכו'. וצכן נשאו לצו להיות כאחד וכן צכי החצורה. בעשה יום הכ"ל צהקנות החצורה. וכבר סילק כל אשר הושת עליו וכן צכי החצורה. וצכן יה"ר מלפני הצורה כל צלח גיעה. לעטרו לעמדו ולהלכיהו צ"ל"ה ועש"י וצכן יה"ר מלפני הצורה כל צאומר להלילו וכל גזירות רעות קל וחומר. הנה לא יסו ולא יישן ישראל שומר. וילילהו הש"י וכל ממשול. ויזכה להזון אשר ליהודים יה"י אודה וטעמה ויקר צ"צ חונן:

סימנא ונלחא. **ירוחם** וכן השונים. הוא כיהו הסו' הירר ונרעו של אהרן. כ"ש ויהו **ירוחם פישל** צן הישיב ויהו **ארקנה הכהן** כ"י. אשר מדצה רוחו גם איתו להיות כאחד וכן צכי החצורה הכ"ל. וצכן יה"ר מלפני הצונה צשונים ונעלהו. יטפיע לו צרכותיו. לפרכקו ולתנוכו צכוד עם צכיו וצמותיו. ויגיל וישע צרוצ עוצותיו. ונצרכותיו צצרך את ישראל יצרך גם הוא כהצנחותיו. ויזכה לצרך את ישראל צציה הנקודש צעצודותיו. צ"צ חונן:

ויכתוב למרדכי את הדברים האלה. הוא כיהו האצרך היקר הותיק המופלא ויהו **אברהם מרדכי** צן ויהו **יהואל**. אשר נשאו לצו ג"כ לקרצה אל הנולחכה להיות כאחד וכן צכי החצורה הכ"ל. וצכן יה"ר לפני לור עולמים. יעטרהו צהמנודת הכורה וציראת ד' כל הימים. ועושר וכבוד איתו יחדיו יהו תונים. וצרים וצ"צ לחירק ימים. ויזכה להזון הנקווה. קול ונצשרת ליון. הנה מלכך יצא לך לור עולמים. כך יסים ונשככו לעולמים. צנהרה צימיו חונן:

ויהי כזוא יוסף אל אחיו ויקחוהו. הוא כיהו התורכי היקר הקלין ויהו **יוסף** צן הישיב ויהו **מרדכי מיוזריש** כ"י אשר נשאו לצו ומדצה רוחו גם איתו להיות כאחד וכן צכי החצורה הכ"ל. וצכן יה"ר מלפני היושצ צכתר עליון לעמדו ולעטרו צעושר וכבוד צלציון. וצרים וצ"צ עוסקים צהירת אל עליון. צלי עורד ונעמד צרפיון. ויזכהו להזון הטוב אשר חלקים יושיע ליון צנהרה צימיו חונן.

ומברכתינו יצוק ציתו לעולם הוא כיהו היקר הותיק הקלין ויהו **ברוך לייב** וכפר האדעס. אשר נשאו לצו. לקרצה אל הנולחכה להיות גם הוא כאחד וכן צכי החצורה וצכן יה"ר. מלפני הצורה שונים ונעל והארץ [ומחת]. לעטרו ולעמדו צעושר וכבוד צשונה ומחת. וצכיו וצ"צ סציו לצולחמו כאחת. צרצות הטובה דשמים ורעכ"י

ורענכים אחת לחתה . ויזכה להזון המועד אשר יאמר לישראל ויהושלים .
הנה ונלכך יצא לך . לנחמד צבליס נחונה מרוחת צ"צ אמן :

ושם האחד **אליעזר** . הוא יהוה התורני היקר וני **אריעזר**
צוהו **שלמה זלמן** . אשר התמדז גם הוא ונשאו לצו
לקרצה אל המלכה ומלכת שמים . להיות כאחד מן צמי החצורה וצכן יהא
רעוא יתצדק צעובר ונכסיס . וצכל אשר יפנה ילליח צמילי דעלמא .
וצפרטו צמילי דשניא . ויזכה לראות צמיס וצ"צ עוקקיס צתורה . ולראות
צצנין צית הצחירה . צוהרה צימינו אמן :

וירא ישראל את הים הפתוחה לקצל לכל הצא למלאות ידו לדבר
די . ויצא גם הוא צתוכס להתיילצ . הוא יהוה כצוד
התורני הנגיד היקר וני **ישראל** צוהו"ר **יוסף** . אשר נשאו לצו
להיות כאחד מן החצורה קדישא **תמכין דאורייתא** . וצכן כל
החצורה קדישא כולם כאחד יענו ויאמרו . יהא רעוא מלפני הש"י ירצה
גצולו צצניס וצנות . זרע צירך די . ויהיו דשמיס ורענכים . עד חכה
לעלות לציון צרנכים . אמן כן יאמר השס :

ויגדל משה וילא אל אחיו . הוא יהוה האצדק היקר הותיק וני
משה צו כ' **דוב בער** . אשר מדצה רוחו
גם הוא . להיות צקוד הצירים ונקשציס . חצורה קדישא **תמכין**
דאורייתא . וצכן יהיר לפני הש"י יתרצה גצולו צעושר ונכסיס
וכצוד . וצכל אשר יפנה יסכיל צמילי דשניא וצמילי דעלמא וצכיו בצתיילי
זתיס סציצ לסלחטו . אמן כ"ר :

אז אמר **שלמה** די אמר . חצר אחי לכל אשר ייראה . הוא יהוה
היקר הותיק המופלא ונהו **שלמה** צוהר"ר **יצחק גר** .
אשר מדצה לצו ונשאו רוחו . להיות כאחד מן החצורה קדישא
תמכין דאורייתא וצכן יתצדק ונאלקי אמן . וילליח צכבקי .
וצכל אשר יפנה ילליח ויהי דשן ורעקן צרצות הטוצה . צגילה וירקן .
אמן כן יאמר השס :

יצא מנחם לעצרת המלך מלכו של עולם . הוא יהוה כצוד האצדק
היקר החצוב וני **מנחם מאנים** צן יהי הרצני
המופלח ונהו **יעקב** ז"ל . אשר נשאו לצו לקרצה אל המלכה ומלכה
שמים להיות גם הוא כאחד מן החצירים **תמכין דאורייתא**
וצכן יהא רעוא . תהי יראת די על פניו וילליח צעושר ונכסיס וכצוד צצני
חיי ומחוי . אמן כ"ר :

תקנות תמבין דאורייתא

ויאמר משה אקורה כל וחלחה צענא פקחא להיות מן הגנאים לדבר מלה. הוא כיה הרצני המופלג אחיק ונאי

משה יהודא ליב. צן המסח הרצני המופלג ונאי **ישכר בער** זלטיה. אשר התדצה רוח. להיות כ אחד ונצי הצורתיס הצורה **תמבין דאורייתא** וצכן אמרט צא צרוך די. וצתוך אחיס תחלק מלה. מלת די צניס זכריס וכל צכך לימודי די וגזולך לאצני חפץ צצני חיי ונחרי. חון כ"ר :

ויתחזק שלמה בן דעביד עוצדין עצין. להיות גם הוא מונה צין הצורה הקדושה

הצורה **תמבין דאורייתא** הוא כיה כצד הרצני המופלג אחיק כ"ש ונאי **שלמה אהרן** צן הרצני היטיש הבגיד המפורקים כ"ש ונאי **מתתיהו** כ"י. הנה נשאו לצו ומדצה רוחו לקרצה אל המלכתי מלככת שמיס. להיות כ אחד ונצי הצורתיס וצכן צהסכמות כל החצורה אמרט ועמיס. כן ירצה וכן יפרח. צכו יהיו כשחילי זמיס קציצ לשלחם. זרע ציך די וקצלטאו צקצר פמיס יפות. כי רחוי הוא לחותו אינעלח צא צרוך די :

דוב אורב הוא. זה עידן ועידיכיס ונחגדר צוולאכתו. מלככת ה"ר"q ושנח גריס להיות מלורף להצורה הוא כיה. החי היקר כי

דוב בעריש. צן מי **יוסף**. אשר נשאו לצו ומדצה להיות מנחצר אל הקדש. הייט הצורתיס הקדושה. והנה ראינו אשר ונעטיו לש"ש. הנה קצלטו לחתו אל החצורה. צהסכמות רוצ מנין ורוצ צנין. ואמרט ועמיטו צרוך הצא צסס די :

[צו כלן היעסק ונרפס צזה ענוף כתי"ק מן הצה"ק רצינו והחל"א זייצ הנ"ל אשר כמז הכל אשר לכל צפנקס הנ"ל גם שעת אנשי החצור הכל צכתצ ידו עיד די עליו השכיל ולא חקרט מאומה (כדחז"ל עתיכ ועליהו לא יצול) לחינת הקדש:]

